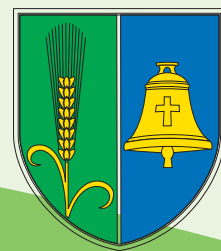

Naš kraj

INFORMATIVNO GLASILO OBČINE DOBREPOLJE

letnik XVII. št. 8

avgust 2011

Pestro poletno dogajanje

Slika zgoraj: Oratorij v Strugah

Sliki spodaj: Poletni tabor skavtov in čolnarjenje na Kolpi

Prispevke za naslednjo številko

sprejemamo najkasneje do **15. 9. 2011**

JEKLENA EKO STREŠNA KRITINA Z NARAVNIM POSIPOM

EVERTILE

Strešne kritine EVERTILE poleg izredne lahкости, pestre palete barvnih odtenkov, bogate dodatne opreme in vrhunske izdelave, odlikuje skoraj nadnaravna vzdržljivost. Toča, viharji, vetrovi, obilne padavine in sneg ostanejo brez moči. Kritina Evertile je trdna, kot vaš občutek, da strehe ne prekrivate zaman, standardna 50 letna garancija pa je porok za trdnost naložbe v miren spanec.

STREŠNA KRITINA ZA PRIHODNJE RODOVE

*Imamo vse.
Skoraj vse.*
www.mix.si

Zastopa in prodaja MIX d.o.o.
Ljubljana, Stegne 15 [01/513 13 40]
Velenje, Kosovelova ul. [03/898 60 56]
Ponikve, Ponikve 96 [01/788 71 90]

Flohajzn, vaservaga, colarca, cegu, plajba, dahpapa, fleksarca ... Augenmas?

Z izjemo augenmasa, ki ga dobite le pri konkurenci, imamo vse, kar potrebujete za gradnjo in obnovo.

Za prave strokovnjake jezik ni ovira.

Razumemo vse. Že celih 20 let.

*Imamo vse.
Skoraj vse.*
www.mix.si

Prodajni centri MIX:
Ljubljana, Stegne 15 [01/513 13 40]
Velenje, Kosovelova ul. [03/898 60 56]
Ponikve, Ponikve 96 [01/788 71 90]

Piše: župan **Janez Pavlin**

Spoštovane občanke, cenjeni občani

V teh dnevih ni čutiti tega, da se bi poletje končalo, a koledar naznanja, da v deželo počasi prihaja jesen, da se čas počitnic in dopustov izteka. Tudi poletni večeri na Vidmu in v Strugah so se zaključili za to sezono, bodo pa zopet v naslednjem letu, ko jih bomo oblikovali skupaj z vami. Veselim se sodelovanja na raznih področjih, kajti čas, v katerem se nahajamo, je prav gotovo čas povezovanja.

Iskreno se zahvaljujem vsem, ki ste na kakršen koli način sodelovali pri izvedbi čudovitih poletnih večerov. Teh zagotovo ni malo. Vsem še enkrat HVALA. Zahvaljujem se tudi vsem občanom in ostalim, ki ste se v tako velikem številu udeležili teh poletnih večerov in jih s pozitivnim duhom spremljali. Da so bili poletni večeri res vrhunski, dokazuje veleposlanik Venezuele g. Nestor Lopez, ki se je z velikim veseljem odzval povabilu na otvoritev in zaključek poletnih večerov.

V prejšnji številki Našega kraja sem vam napisal o poplavni študiji, ki je obvezna pri izdelavi Občinskega prostorskega načrta (OPN). V začetku avgusta smo Poplavno študijo in omejitvene ukrepe poslali na Agencijo R Slovenije za okolje v pregled in recenzijo. V tem tednu imamo z njimi sestanek, kjer se bomo dogovorili, kako po najkrajši poti priti do pozitivnega soglasja skupaj z okoljskim poročilom, da bi čim prej imeli javno razgrnitev Občinskega prostorskega načrta.

V mesecu avgustu smo zaključili dva javna razpisa in sicer za »Vzdrževanje občinskih in javnih poti ter zimsko službo« in »Šolski prevozi«.

Za Vzdrževanje občinskih in javnih poti ter zimsko službo sta prispeli samo dve vlogi (KPL, d.d. in CPL, d.d.). Ugodnejši je bil KPL, s katerim smo podpisali pogodbo 23. avgusta.

Na razpis Šolskih prevozov pa je prišla samo ena ponudba (BUS d.o.o.). Ponudba je bila sprejemljiva, vrednost šolskih prevozov smo v letošnjem šolskem letu še dodatno znižali za 8.000 EUR. Torej, z racionalizacijo šolskih prevozov smo v dveh letih zmanjšali stroške za 28.000 EUR ob enakem obsegu storitev. Naj povem, da bo v letošnjem šolskem letu avtobus za Kampilje, Zdensko vas, Cesto, Predstruge in Ponikve peljal po peti, šesti in sedmi uri. S tem ni dolgega čakanja in število otrok v varstvu vozačev se bistveno zmanjša. Upam, da boste s šolskimi prevozi zadovoljni. Vse morebitne pripombe glede šolskih prevozov sporočajte med šolskim letom na občino, kajti pomembna je varnost naših otrok in kvalitetno opravljanje teh storitev.

Za izgradnjo podtlačne kanalizacije v Ponikvah čakamo gradbeno dovoljenje. Upam, da ga v najkrajšem času pridobimo, da bi z deli začeli čim prej. V nasprotnem primeru pa z izgradnjo začnemo takoj spomladi prihodnje leto.

Za izdelavo projekta čistilne naprave (ČN) v Zdenski vasi se izvaja javni natečaj najugodnejšega ponudnika. Skupaj s projektom ČN bo izveden tudi projekt kanalizacije v vasi Cesta in Mali vasi.

V zaključni fazi je vsa potrebna dokumentacija za asfaltiranje ceste na Videmskem hribu in v ZN Predstruge. Za preplastitev vozišča lokalne ceste Zdenska vas - Ivančna Gorica skozi naselje Hočevje je na portalu objavljen javni razpis, odpiranje ponudb je 23. septembra.

Izveden je projekt Ureditve avtobusnega postajališča in priključka javne poti na lokalno cesto v vasi Podgora.

Izdelan je idejni projekt nadomestne ceste ob železnici v vasi Cesta. Skupaj s Slovenskimi železnicami želimo čim prej ukiniti še zadnje tri prehode med Predstrugami in Zdensko vasjo, ter tako izpolniti nalogo Ministrstva za promet o ukinitvi prehodov. Po zadnjih podatkih naj bi potniški vlak začel voziti že v začetku meseca decembra letošnjega leta.

Dragi občani.

V zadnjem času je bilo veliko klicev glede hišnih ljubljencev – psov in mačk, ki se brezskrbno potikajo po vaseh. Lepo je imeti žival, vendar je zanjo treba skrbeti in se z njo ukvarjati. To vzame kar precej časa in denarja. Seveda morajo imeti vse živali vsaj osnovne življenjske pogoje. Zato je prav, da imamo samo toliko živali, kolikor smo jih sposobni preživljati in zanje lepo skrbeti. V nasprotnem primeru pa je bolje, da željo po hišnem ljubljencu opustimo, kajti lačne, žejne in zanemarjene živali so potem v breme najprej sosedom, potem celi vasi in nazadnje tudi občini. Torej pričakujem od lastnikov živali, da zglede poskrbite za svoje živali, bodimo do njih prijazni, da ne boste povzročali nestrpnosti med vaščani.

KAZALO

Zavod Sv. Terezije je postal kulturni ambasador likovnih del	11
Oratorij 2011 - V tvojo smer	12
Zahvala ob zaključku obnove cerkve v Podgorici	14
Priprave na drugo Dobropoljsko vandranje	16
Slovenci iz Porabja pri Sv. Martinu v Podpeči	18
18. mladinska gasilska olimpijada Kočevje 2011	22

Dragi šolarji, spoštovani dijaki.

Bliža se konec počitnic in oglasil se bo šolski zvonec, ki vas zopet vabi v šolske klopi, kjer nabirate znanje, izkušnje, vrednote in postavljate nešteto vprašanj, da bi dobili jasne odgovore za prihodnost. Dragi šolarji in dijaki, naj vam povem, da je znanje, ki ga pridobivate na šoli, zelo pomembno. Videli boste, da vam bo v življenju to znanje prišlo še zelo prav. Želim Vam, da bi v prihajajočem šolskem obdobju dosegli cilje, ki ste si jih postavili.

Spoštovane učiteljice in učitelji!

Od vas veliko pričakujemo. Mogoče včasih tudi preveč in se premalo zavedamo, da je za uspeh v šoli pomembno tudi sodelovanje staršev in širše skupnosti. Skupno prizadevanje je bistveno. Le s takim prizadevanjem lahko ustvarimo šolo, ki bo v veselje in korist šolarjem, staršem in učiteljem.

Dragi prvošolčki.

»Ker postali ste veliki,
vrtcu dali ste slovo.
V pravi šoli boste kmalu -
to pa že ni kar tako.«

Šolska vrata se bodo kmalu odprla in 1. septembra se bo šola zares pričela. Prvič boste prestopili šolski prag z majhnim korakom, a veselim srcem in sedli v osnovnošolske klopi. To je za vas velik dogodek. Naj vam ta prvi korak ostane v lepem spominu. Skupaj z učitelji boste potovali v svet znanja in ustvarjalnosti.

Vsem prvošolčkom želim prijeten prvi korak čez šolski prag ter da bi vam ta dan ostal ves čas v lepem spominu.

Ob pričetku pouka je treba poskrbeti tudi za varnost naših otrok. Da so učenci na poti v šolo in domov čim bolj varni, poskrbijo policisti in člani združenja šoferjev in avtomehanikov. S svojo prisotnostjo opozarjajo voznike na posebej previdno vožnjo v okolici šol.

SREČNO V NOVEM ŠOLSKEM LETU!

Več kot 70 štipendij za šolsko/študijsko leto 2011/2012

Regionalna razvojna agencija
Ljubljanske urbane regije

RRA LUR, Tehnološki park 19, 1000 Ljubljana
telefon: +386 1 306 1901, faks: +386 1 306 1903
e-pošta: lur@ljubljana.si, internet: www.rralur.si

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski socialni sklad

Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije (RRA LUR) je na letošnjem javnem pozivu od delodajalcev iz Ljubljanske regije, prejela več kot 70 potreb po štipendiranju novega kadra.

Javni razpis za štipendije bo objavljen v prvi polovici meseca septembra 2011 na spletni strani RRA LUR www.rralur.si.

Delodajalci bodo na univerzitetnih dodiplomskih programih štipendirali naslednje profile/smeri: ekonomist, fizioterapevt, dipl. inž. prometa, dipl. inž./univ. dipl. inž. računalništva, dipl. inž. strojništva, geolog, informatik, inž. designa/marketinga, inž. tehnične stroke, inženir gradbeništva ali dipl. inženir gradbeništva, inženir mehatronike, management, upravljanje prometa, pod-

jetništvo, pravo (avtorsko pravo, patentno pravo, pravo inform. sistemov), računalništvo, matematika, univ. dipl. inž. tehnologije prometa, univ. dipl. fizik, univ. dipl. inženir elektrotehnike.

Na podiplomskem študiju bodo štipendije namenjene za smeri komunikologija, prometa (smer prometna tehnologija) in prometno inženirstvo (smer planiranje).

Na področju srednješolskega in poklicnega izobraževanja bodo razpisane štipendije za poklice/smeri: elektroinstalater, elektrotehnik, gimnazijski maturant, gostinski tehnik (kuhar, natakar), kozmetičarka, mehatronik operater (operater cnc stroja), monter strojnih instalacij, oblikovalec kovin, strojni inženir, strojni tehnik, tehnik mehatronike, tehnik optik,

turistični tehnik, vrtnar, vrtnarski tehnik.

Osnovna štipendija za dijake znaša 15% minimalne plače (112 EUR), za dodiplomske študente 28% minimalne plače (209 EUR) in podiplomske študente 34% minimalne plače (254 EUR). Štipendisti so upravičeni še do dodatkov za uspeh ter do dodatkov za prevoz ali bivanje v kraju šolanja, vendar maksimalna višina štipendije z dodatki ne sme preseči 449 EUR.

Obveznost štipendista je uspešen zaključek šolanja, obveznost delodajalca pa zaposlitev štipendista po zaključku šolanja, za enako obdobje, kot je trajalo štipendijsko razmerje.

Projekt Regijske štipendijske sheme Ljubljanske urbane regije se izvaja od leta 2007 in je sofinanciran iz sredstev Evropske unije, in sicer iz Evropskega socialnega sklada, v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov za obdobje 2007 – 2013.

mag. Liljana Drevenšek, RRA LUR

Misti

Če želite odkriti, kaj zmorejo otroci, jih nehajte zasipavati z dobrinami.

Norman Douglas

Otroci se lahko hitreje nalezejo strahu in sovraštva od ljudi okrog sebe kot rdečk.

Norman Vincent Peale

Podjetniške in druge informacije - AVGUST 2011

Pripravil RC Kočevje Ribnica d.o.o.. Za natančne podatke si oglejte celotne razpise v uradnih listih ali na spletnih straneh www.podjetniski-portal.si. Vse, ki bi želeli na svoj elektronski naslov prejemati tedensko sveže informacije o podjetniških razpisih, sejmih, novostih iz poslovnega sveta, ponudbe - povpraševanje po izdelkih in storitvah vabimo, da pokličete na št. 01/8950-610, 031/647-793 ali pišete na e-naslov: info@rc-kocevjeribnica.si. Posredovanje informacij po e-pošti je brezplačno.

RC Kočevje Ribnica d.o.o.

skih podjetij, družb za vodenje in izvedbo projektov ter nepremičninskih agencij, ki se bodo skupaj predstavili na razstavnem prostoru JAPTI na sejmju EXPO REAL 2011 v Münchnu. Rok: za oddajo prijav je do 25. 8. 2011, do 9.00 ure. Več: o tem najdete tukaj

4. Javni razpis za sofinanciranje daljnškega ogrevanja na lesno biomaso za obdobje 2011 do 2015. Razpisnik: Ministrstvo za gospodarstvo. Predmet razpisa: je dodelitev nepovratnih sredstev za sofinanciranje projektov daljnškega ogrevanja na lesno biomaso (DOLB). Finančne spodbude so namenjene za naložbe v nove sisteme DOLB in mikro sisteme DOLB. Do spodbud so upravičeni tudi investitorji, ki širijo obstoječ daljnjski sistem ali gradijo novo kotlovnico s kotli na lesno biomaso kot vir za obstoječe daljnjsko omrežje. Rok: do porabe sredstev oziroma do 5.9.2013, morebitni ostali roki za oddajo vlog bodo objavljeni v Uradnem listu RS in na spletni strani MG na naslovu:, najmanj 45 dni pred datumom oddaje vloge. Več: o tem najdete tukaj.

5. Javni razpis za ukrep predelava in trženje. Razpisnik: Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Predmet razpisa: je dodelitev nepovratnih sredstev za naložbe v obrate za predelavo in trženje za povečanje proizvodnje v predelavi rib in povečanje števila ribjih proizvodov ter boljšo oskrba tržišča s temi proizvodi. Predmet podpore so naložbe v: obrate in prostore za predelavo rib s pripadajočo opremo; v obrate in prostore, namenjene za trženje in ki se uporabljajo za skladiščenje in distribucijo rib iz lokalnega iztovarjanja ali lokalnega ribogojstva vključno s pripadajočo opremo, nakup transportnih sredstev, ki so namenjena izključno za transport proizvodov iz predelave in distribucijo ribjih proizvodov. Naložbe morajo biti izvedene na območju Republike Slovenije. Rok: do zaprtja javnega razpisa, ki se objavi na spletni strani MKGP. Več: o tem najdete tukaj.

6. Javni razpis za ukrep Produktivne naložbe v ribogojstvo. Razpisnik: Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Predmet razpisa: je dodelitev nepovratnih sredstev za naložbe v vzrejo vodnih organizmov, namenjenih za prehrano ljudi, naložbe v nove ribogojnice ter naložbe v povečanje in posodabljanje obstoječih ribogojnic. Rok: do zaprtja javnega razpisa, ki se objavi na spletni strani MKGP. Več: o tem najdete tukaj.

7. Javni razpis za ukrep 112: Pomoč mladim prevzemnikom kmetij za leto 2011.

Razpisnik: Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Republike Slovenije. Predmet razpisa: je enkratna finančna pomoč mladim prevzemnikom kmetij za prvi lastniški prevzem kmetije. Cilj ukrepa je spodbuditi prenos kmetije na mlajšo generacijo in izboljšati starostno strukturo nosilcev kmetijskih gospodarstev, povečati razvojno in proizvodno sposobnost prevzetih kmetij, prispevati k povečanju produktivnosti dela v kmetijstvu. Rok: do zaprtja javnega razpisa, ki se objavi na spletni strani MKGP. Več:

http://www.mkgp.gov.si/si/javne_objave/javni_razpisi/?tx_t3javni_razpis_pi1%5Bshow_single%5D=980

8. Javni razpis za krepitev razvojnih oddelkov v podjetjih. Razpisnik: Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo. Predmet razpisa: je sofinanciranje izvajanja aktivnosti za vzpostavitev nove razvojno raziskovalne skupine (RR), ki izhaja iz predložene strategije podjetja za krepitev razvojno raziskovalnih sposobnosti. Cilj razpisa je krepitev RR skupin v podjetjih, ki še nimajo RR oddelka ali skupine oziroma v podjetjih, ki načrtujejo krepitev obstoječih RR oddelkov ali skupin s specialističnimi znanji na novih razvojno raziskovalnih področjih. Rok: 5. 9. 2011, 9. 1. 2012, 21. 5 2012, 3. 9. 2012 vsi do 12. ure oz. do porabe sredstev. Več: http://www.mvzt.gov.si/si/o_ministrstvu/javne_objave/

9. Javni razpis za sofinanciranje individualnih sistemov ogrevanja na lesno biomaso za obdobje 2011 do 2014 (KNLB 3). Razpisnik: Ministrstvo za gospodarstvo. Predmet razpisa je dodelitev nepovratnih sredstev za sofinanciranje projektov vgradnje kotlovske naprave na lesno biomaso. Finančne spodbude so namenjene za naložbe v vgradnjo novih KNLB. Do spodbud so upravičeni tudi investitorji, ki širijo kapacitete v obstoječi kotlovnici na lesno biomaso ali zamenjujejo obstoječi kotel na fosilni energetski vir. Rok: do porabe sredstev oziroma najkasneje do 5.9.2013. Vloge za prvo odpiranje morajo biti oddane najkasneje do 2.6.2011. Več: tukaj.

10. Javni poziv k vpisu in podaljšanju vpisa v evidenco subjektov inovativnega okolja v letu 2011. Razpisnik: Javna agencija Republike Slovenije za podjetništvo in tuje investicije. Predmet razpisa: Predmet javnega poziva je vpis in podaljšanje vpisa v evidenco subjektov inovativnega okolja, ki jo vodi JAPTI. Subjekti inovativnega okolja so univerzitetni inkubatorji, podjetniški inkubatorji in tehnološki parki. Evidenca je sestavljena iz evidence A in B. Posamezne aktivnosti v okviru nalog in programov inovativnega okolja izvajajo pravne osebe javnega in zasebnega prava, vpisane v evidenco. Te aktivnosti se financirajo preko javnega razpisa. Vpis in podaljšanje vpisa v evidenco se opravi enkrat letno na podlagi javnega poziva. Rok: 30.11.2011, do 12. ure.

Več: www.japti.si/index.php?t=Razpisi&id=128&l=sl

1. Javni razpis za neposredno sofinanciranje kadrovskega študijskega letnega študijskega leta 2011/2012. Razpisnik: Javni sklad Republike Slovenije za razvoj kadrov in študijskega letnega študijskega leta 2011/2012 do zaključka izobraževanja po javno veljavnih izobraževalnih programih poklicnega in srednješolskega izobraževanja, študijskih programih višjega izobraževanja, dodiplomskih in podiplomskih magistrskih ali doktorskih študijskih programih. Rok: do vključno 30.3.2012 oz. do porabe sredstev. Več: Več o tem najdete tukaj.

2. Javni razpis iz naslova ukrepa 123 Dodajanje vrednosti kmetijskim in gozdarskim proizvodom za kmetije, kmetije z dopolnilno dejavnostjo ter agrarne in pašne skupnosti za leto 2011. Razpisnik: Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Republike Slovenije. Predmet razpisa: je dodelitev nepovratnih sredstev za izvedbo naložb v predelavo in trženje kmetijskih proizvodov, predelavo živilskih proizvodov, skupne naložbe (kmetijski in živilski proizvod) ter prvo stopnjo predelave lesa, ki jih bodo izvedle kmetije, kmetije z dopolnilno dejavnostjo ter agrarne in pašne skupnosti. Rok: od 6.8.2011 do vključno 30.9.2011. Več: o tem najdete tukaj.

3. Javno povabilo za nabor in izbor tržno zanimivih investicijskih projektov za skupno sejemsko predstavitev na mednarodnem investicijsko-nepremičninskem sejmju EXPO REAL 2011 v Münchnu (4.-6. oktober 2011). Razpisnik: Javna agencija Republike Slovenije za podjetništvo in tuje investicije (JAPTI). Predmet povabila: je nabor in izbor tržno zanimivih investicijskih projektov, predstavljenih s strani razvojno-industrijskih podjetij (»industrial developer«), regionalnih razvojnih agencij, inženiring, planerskih in projektant-

Zdravstveno letovanje otrok na Debelem rtiču

Območno združenje Rdečega križa Grosuplje je letos že petnajstič zapored organiziralo zdravstveno letovanje za otroke iz občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica.

Območno združenje **RK Grosuplje**

Letovanje je potekalo v Mladinskem zdravilišču in letovišču RKS Debeli rtič, od 20. 7. do 30. 7. 2011. Udeležilo se ga je stoosemdeset otrok ob spremstvu sedemnajstih vzgojiteljev. Letos je bilo zanimanje za zdravstveno letovanje izjemno veliko. Zaradi prevelikega števila prijavljenih otrok z zdravstveno indikacijo, je bilo kar nekaj otrok zavrženih.

Na letovanju so bili za otroke poleg

plavanja pripravljene različni zdravstveno vzgojni programi, kreativne delavnice, predavanja in tekmovanja v različnih športih.

V ponedeljek, 25. 7., so otroke, skupaj s predsednikom Območnega združenja Rdečega križa Grosuplje Francem Horvatom, obiskali župani njihovih občin, Janez Pavlin iz občine Dobropolje, dr. Peter Verlič in podžupana Dušan Hočvar ter Iztok Vrhovc iz Grosuplje in župan Dušan Strnad iz Ivančne Gorice.

Vodstvo Debelega Rtiča jim je predstavilo delovanje Mladinskega zdravilišča in letovišča ter pomembnejše zdravstvene in izobraževalne programe, ki jih izvajajo.

Župani so si ogledali okolico, nastanitvene paviljone in obalo ter se srečali z otroki in vzgojitelji. Otroci so jih obdarili z ročno izdelanimi cofki. Župani in podžupana so izrazili zadovoljstvo nad potekom letovanja in predstavitevjo zdravilišča, ki ima največji pokriti bazen na obali z ogrevano morskovo vodo.

Otroci so se z letovanja vrnili zdravi in zadovoljni v upanju, da se še kdaj srečajo na Debelem rtiču. ♦

V knjižnici je veselo, še posebno, če so počitniške delavnice!

Spoznali smo dogodivščine gospoda Gnilca

Otroška domišljija ne pozna meja

Jasmina Mersel

Poletne počitniške delavnice v knjižnici so skorajda že tradicionalne. Tokrat so potekale konec meseca avgusta, ko se je že potrebno počasi privaditi na nove obveznosti, ki jih med drugimi prinaša začetek šolskega leta. Delavnice pa so zagotovo priložnost za razgibavanje možganskih celic, širjenje znanja, vrlin in spretnosti. Predvsem pa omogočajo spoznavanje novih prijateljev, druženje in prijetno zabavo. Srečevali smo se vsak dan v tednu, od 22. do 26. avgusta, in kljub temu, da smo skupaj preživeli tri vroče ure (tiste dni je bilo namreč res zelo, zelo vroče), so slednje vedno minile mimogrede. Velikokrat nam je bil prostor skorajda premajhen, primanjkovalo

je stolov, škarij in še kaj drugega. Vendar dobrota v srcu to premaga s solidarnostjo in vzajemnim sodelovanjem. Ker v knjižnici seveda ne manjka napetih dogodivščin in zgodb, smo se tokrat prepustili pustolovščinam gospoda Gnilca in knjigi Gravžarije gospoda Gnilca. Pisatelj Andy Stanton je gravžastega junaka postavil v celo serijo hudo mušnih knjig, ki so prejele več otroških literarnih nagrad. Spoznali smo, kako jeza, sovraštvo, slaba volja in godrnjanje vodita v osamljenost in žalost. Prijaznost, lepe besede ter vzajemna pomoč pa nas napolnijo z veseljem in radostjo, ter nam pripeljejo veliko prijateljev. Velikokrat se lahko marsikaj naučimo in spoznamo preko zgodb, ki jih pripovedujejo knjige, kot je humorna in dobro-

dušna serija zlobnega gospoda Gnilca. Poleg prebiranja in branja knjig pa smo počeli še marsikaj drugega. Poskusili smo se v različnih spretnostih, se spoznavali in zabavali preko iger, ustvarjali, prepevali, plesali... Veseli nas, da je odziv otrok številčen in da z veseljem prihajajo v knjižnico, saj ravno zaradi njih prostor žari še toliko lepše in izrazitejše. Za podarjen material, ki je omogočil otrokom še bolj pestro ustvarjanje, pa se zahvaljujemo **Stolarni Dobropolje, Cvetličarni Liliya in Barbari Blatnik**.

Hvala tudi **Moniki, Anamariji, Sari in Renati**, ki so bile vedno pripravljene pomagati tako mlajšim, kot knjižničarki. ♦

Ko smo zapolnili že vse koticke knjižnice ...

... so nam preostala samo še tla.

»Sarajevo po Sarajevu«, spontana prestolnica besed, a skrbna raziskovalka

To je bilo potovanje, ki je vredno omenjanja. Sploh pa je literatura zato, da smo skupaj. Ni dvoma, da gre za obliko ljubezni, medsebojno privlačnost med besedilom in našim čutenjem. Piše se, ljubi množico dogodkov in stvari, ki se dogajajo naenkrat, zato se tudi v članku ne bom ustavljala pri tej ali oni stvari, ampak samo pri tistih, ki bi lahko bile pomembne.

Saša Strnad, TD Podgora, ST★ART
foto: Gregor Grešak

Kdo je bil organizator festivala? To vas vse zanima; pa pojdimo od začetka: Združenje za kulturo Sarajevo je petič zapored organiziralo »Centralno manifestacijo književnih srečanj od severa do juga«, ki se je vršila avgusta v prestolnici Sarajeva, Bosne in Hercegovine, z naslovom "5. Novosarajevski književni susreti - 2011".

To je eden tistih dogodkov, ki se ne pojavljajo, ampak vsako leto vsebinsko nadgrajujejo in širijo z novitetami. Pripotovali smo le začasno, navidezno rado-

vedni smo se ustavili na večerih uglasbene poezije, ki so jo v večini predstavili kantavtorji iz Slovenije.

Pozornost festivala vsako leto prebuja diaspore, zaradi refleksije doživljanj, dojemaj življenja v tujih državah s hrepenenjem po domovini, ki pišejo v domačem in tujem jeziku.

Hoteli ali ne smo prisostvovali večerom predstavitev avtorjev, prvencev, portalom, založbam in strokovnim literarnim revijam. Vsi smo se trudili vrteti jezike, da bi govorili svoj jezik. Pa smo se slišali? Ne glede na vse...bo čas pokazal svoje in držimo pesti, da bomo vsi odkri-

li njegovo vrednost.

Pa smo spet pri jeziku. Lokacije torej izbiramo po preferencah, potujemo s približno podobno mislečimi. Kdo si ne bi želel brezkončnega potovanja? Najmanj slovenski jezik, definitivno. Tokrat je zopet prestopil državne meje in vzpostavil zanimanje tuje govoreči množici, da so ga sprejeli in prevedli v svojega ter objavili štiri naše: Aplavz! Franci Novak,

Silva Langenfus, Saša Strnad in Andrej Debeljak, v zborniku Festivala z 90 avtorji iz 10 različnih držav, ki so šla skozi sito strokovne komisije v bosanske prevode.

Dogodek se je v celoti vršil v »Radon Plazi«, trenutno najmodernejšem hotelu v Bosni in Hercegovini, ki je bil podprt z obiski Ministrstva za kulturo, občinskih uradnikov okoliških občin Sarajeva, vendar smo se najbolj razveselili obiska župana Janeza Pavlina Občine Dobropole in namestnika veleposlanika Gregorja Preskarja iz Veleposlaništva Slovenije, na katerem so nas tudi sprejeli in bili počaš-

čeni z našim odzivom ter sodelovanjem na samem Festivalu.

V toku dogodkov se je letos s svojim prvencem Goli stebri predstavila tudi Silva Langenfus, s poezijo, ki s kirurško natančnostjo opisa zareže v skorjo uzrte realnosti in ji skleše spomenik ... in čez čas zgodbo zopet razruši in sestavi na novo ... ona se je olupila, ona je dosegla, kar definira pesem ... zato pesem lahko izpusti med ljudi. Stopa v nove sinteze – v njen Ideal.

Večeri so se pretakali tudi na ulicah z domačini, ustvarjalci z različnih držav,

skozi pesmi v prozi, očarljivih razmislekih skozi poezijo in glasbo ter se razširili na izkušnja mednarodnega Festivala, ki pa ni samo tisto, kar je napisal posamezen avtor ali izvajal glasbenik na odru. Resnična izkušnja in lepota kakršnegakoli »performansa« se je lahko zgodila le v umu poslušalca. Tja odpotujemo, da bi se odpočili samega sebe in zavedli svoje kratkotrajnosti. Vse ostale stvari lahko samo doprinesejo, več.

Vprašanja se začnejo pojavljati šele, ko se ustavimo ... ampak, mi smo še kar naprej na poti Sarajeva po Sarajevu. ♦

Jskd

JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA KULTURNE DEJAVNOSTI

Območna izpostava Ivančna Gorica

Cesta 2. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica

T: 01 786 90 70 F: 01 786 90 75

e-pošta: oi.ivancna.gorica@jskd.si

www.jskd.si, www.kultura-ustvarjanje.si

NAPOVED SKLADOVIH PRIREDITEV - jesen 2011

Tekst v podobi, območna tematska razstava odraslih likovnih ustvarjalcev

torek, 13. 9. 2011, Ljubljana - galerija Družina

Na območni razstavi, ki bo potekala skupaj z likovnimi ustvarjalci iz Ljubljane, bosta iz Dobropole sodelovali Meta Mehle in Saša Strnad. Strokovni spremljevalec Todorče Atanasov bo pregledal prispela likovna dela in pripravil strokovni komentar o posameznih stvaritvah. Todorče Atanasov, akademski slikar, je na področju slikarstva in grafike ustvaril prepoznaven likovni rokopis, s katerim upodablja človeško figuro. Diplomiral je na Akademiji za likovno umetnost in opravil dve specialki pri Janezu Berniku in pri Bogdanu Borčiču. Po otvoritvi razstave se bo pogovoril z vsemi sodelujočimi likovnimi ustvarjalci.

Pajčevina potez Ferda Vesela – »nobena svila ni tako fina«, tematska razstava ob 150-letnici rojstva Ferda Vesela

sreda, 14. 9. 2011, ob 17.00 - Šentvid pri Stični, galerija Dom kulture

Skupaj s KD Ferda Vesela bomo organizirali

razstavo likovnih del, ki so prispela na letošnji razpis. Z razstavo se želimo pokloniti visoki obletnici rojstva slovenskega slikarja Ferda Vesela (1861-1946), ki je tesno povezan z našim prostorom. V razpisani tematiki smo obudili njegovo ljubezen do pajčevin, od katerih se je težko ločil, ko se je proti koncu svojega življenja preselil v Ljubljano. Likovni ustvarjalci so na razpis ustvarili raznolika dela. Od reprodukcij do popolnoma samosvojih izrazov na tematiko iz življenja in dela Ferda Vesela. Na delih se skozi poteze pogosto izrisuje tudi pajčevina.

Območno srečanje literatov seniorjev treh občin

torek, 20. 9. 2011, ob 17.00 - Šentvid pri Stični, kulturni dom

Literati seniorji bodo predstavili svoja kratka dela, poezijo, prizor iz dramskega besedila ali kratek esej. Tematika letošnjega srečanja je gozd. Kot izhodišče smo postavili vizualno pesem Dragotina Ketteja – Jagned. V njej je v formalnem smislu izrisano drevo – topol, ki je tudi vsebina pesmi. Srečanje bo strokovno spremljano.

Gozd kot prostor pravljичne utopije, otvoritev razstave po likovnem natečaju

sreda, 27. 9. 2011, 17.00 - Stična, Muzej krščanstva na Slovenskem

Razstava bo potekala v okviru Dnevov evropske kulturne dediščine. Soorganizator razstave je Muzej krščanstva na Slovenskem, ki deluje v stiškem samostanu. Razstava bo postavljena na specifičen način, in sicer bodo dela razstavljena kot gozd in se jih bo dalo ogledovati iz različnih zornih kotov. Na natečaj je prispelo 390 likovnih del in sodelujoči so tako vrtčevski otroci, kot udeleženci univerz za tretje življenjsko obdobje. Likovna dela bodo razstavljena v Humekovi galeriji.

Slika Saše Strnad

Medgeneracijska prebujenost na drugem poletnem večeru v Jakličevem domu

Poletni večeri predstavljajo »prazničnost« poletja občanom Dobropolja, v prvi vrsti vsem javnim uslužbencem, svetnikom, političnim strankam, sorodnikom nastopajočih in navsezadnje vsem občanom Občine Dobropolje ter izven nje.

Saša Strnad, TD Podgora

Le kje ste bili? Pa ne, da vas je vreme posadilo pod »kovtr«, v roki pa vas je oklepal TV daljinec? Kakorkoli že... pogrešali smo vas... ker smo z vami želeli deliti poletno vzdušje v želji in prepričanju, da se boste nesramežljivo pridružili ustvarjalni množici, ki prav tako zna in ima morda še večje veselje (sloviti entuziazem), razmišlja nezateženo in vas opominja, da gremo vsi po isti poti.

Medgeneracijsko povezovanje v bese-

di skozi poezijo in pesmijo smo sooblikovali Mešani pevski zbor Škrjanček iz KD Dobropolje pod mentorstvom Staneta Fuxa z dvema daljšima venčkoma pesmi, Mešani pevski zbor iz Zavoda Sv. Terezije pod mentorstvom Klavdije Možina in glasbeno spremljavo Romana Gačnika s tremi pesmimi, ki so prvič javno nastopili na tako velikem Jakličevem odru, pesniki z avtorskimi pesmimi iz Dobropolja: Gabrijela Škantelj, Marija Mohorič, Saša Strnad, Andrej Debeljak ter Stanka Kuplenk, ki jo je recitirala Špe-

la Nose. Na prireditvi se je predstavila tudi pevska skupina Tercet za umret s glasbeno spremljavo Romana Gačnika na klavirju; v vlogi voditeljice in povezovalke večera pa se je prvič in z romantičnimi besedami na odru preizkusila Jasmina Strnad. Za tehnično podporo so poskrbeli Franci Zrnc, Dejan Pugelj in Klemen Tegel za osvežitev s pijačo in jedačo pa so zavihteli roke nasmejani predstavniki Turističnega društva Podgora in Zavoda Sv. Terezije na pobudo Občine Dobropolje.

Za marsikoga od nas sodelujočih je bil večer poln pričakovanj in navdušenja, seveda pa tudi treme. Zaradi vremenskih razmer je sprememba lokacije nastopanja vsem zamajala noge, saj se je prvoten scenarij obrnil na glavo, vendar nismo obupali. Pravijo: kar te ne ubije, te okrepi. Stisnili smo moči in prilagodili vse, kar se je prilagoditi dalo. Spustili smo se po toku drugega poletnega večera, predvidenega na trgu Občine Dobrepolje, in uspelo nam je.

Utrinek z omenjenega poletnega večera

ra zaključujem z razmišljanjem o tem, da naj bo »oder nastopanja« vedno izraz, ne igra; duh časa, ker mora biti tak. Zaradi sebe, tebe, njega, naju, vaju, nas, vas, njih, tega, tistega, onega, mnogočesa, marsičesa, sanj, želja, upanj, pogledov. Ker nas vleče. Sicer ne vem kam. Sploh pa ne zakaj. Prime te. V intimo. Če te. In kadar te, je fino. Ker živimo. Tak je bil tudi naš večer – popoln v nepopolnosti. Brez cenzure. Iskren.

Kultura ne more biti spomenik, če je živa; živi v odvisnosti od naše nuje in

potrebe po njej; zaradi lastnosti izkušnje, ki je neprenosljiva in zato tudi tako dragocena. Morda je to tisto, kar nas nenehno vrača k ustvarjanju – ker se v njej najdemo in prepoznamo.

Poletje je. Pustimo razmišljanje še malo na paši...raje se spustimo čisto do trav, do vode, do hrasta in bukve. Prezračimo naše misli...in pomislimo, kako je lepo, da vse to in mi obstajamo. Tudi zaradi vas, dragi obiskovalci, gledalci, naše družine in podporniki.

Hvala za čas, ki ga delite z nami! ♦

Zavod Sv. Terezije je postal kulturni ambasador likovnih del »Obrazi Dobrepolja« Turističnega društva Podgora

V okviru kulturne promocije dobrepoljskih krajev od Ponikev, Hočevja pa vse do Strug, človeških, krajinskih ter arhitekturnih posebnosti, je upravljanje z umetniškimi deli eno od najbolj zapletenih delovanj, v prvi vrsti zato, ker morajo biti likovna dela umeščena v prostor, dostopen širši javnosti, v drugi vrsti, ker se trudi vzbuditi zanimanje za ne-reproducirana umetniška dela in v tretji pa zato, ker deluje na različnih ravneh in vključuje lastnost izkušnje, ki je neprenosljiva in zato tudi tako dragocena. Večina od nastalih likovnih del ima že sedaj visoko strokovno vrednost.

Tekst in foto: **Saša Strnad**, TD Podgora

Na trgu se pojavljajo zbiratelji in vlagatelji. Vloga vlagatelja je manj poznana, saj poleg kulturnega užitka in priznavanja išče tudi pestrost in dodano vrednost v nastalih delih – za TD Podgora konkretno: dodano vrednost v smislu družbeno odgovornih projektov. Vlagatelj za razliko od zbiratelja pridobiva umetniška dela z namenom, da bi maksimiziral njihovo vrednost. Vlagatelj se tako kot zbiratelj odloči za projektno idejne zasnove, vendar mora predvsem razviti svoj stil zbiranja, poiskati mora umetnike, katerih čas šele prihaja in ne že uveljavljene, neodvisno in strokovno mora izbirati kakovostna dela.

Dela zbranih avtorjev likovnih zbirk TD Podgora, kot tudi dela nekaterih mlajših umetnikov, predstavljajo pomembno kakovost, še posebej zato, ker so trenutno cene njihovih del zmerne in zato pomenijo veliko naložbeno priložnost za prihodnost. Mednarodni trg se že giblje v smeri bolj ustreznega vrednotenja in v prihodnjih letih bodo omenjena dela več kot podvojila svojo vrednost. Likovna dela, ki nastajajo, so trajen »hommage« vasi Podgora in so pomembna pričevanja o duhovni širini nepozabnega druženja in povezovanja z ljudmi, ki nas obiskujejo in se nenehno vračajo v naš kraj.

Tako je tudi danes. Enega izmed pro-

jektov »Križev pot« lahko vidite v stalni postavitvi v cerkvi Sv. Nikolaja v Podgori, drugi projekt »Obrazi Dobrepolja« je v stalni postavitvi v Zavodu Sv. Terezije v spodnjih prostorih, kjer so na ogled poleg nagrajenih del tudi podarjena likovna dela avtorjev; ostali projekti so v pripravi in vsebinski nadgradnji do ustrezne postavitve.

Zakaj smo Zavod Sv. Terezije izbrali za

Kulturnega ambasadorja »Obrazov Dobrepolja«? Ker je dovolj močan, da premaga morebitne napetosti, ki se kdaj pa kdaj pojavijo, ko se srečajo različni ljudje svojske občutljivosti in zaradi odnosa zaposlenih do lastnega dela. Prav ta energija, ki jo sooblikuje vrsta različnih dejavnikov – od okolja, v katerem je umeščen, do človeške toplote ter predanosti ter poslanstva inštitucije, doda posebno noto, ki se naseli iz ljudi v razstavljene stvaritve, v katerih zažari in nam hkrati omogoči emocionalno izkušnjo, ki utriplje v teh podobah in nam dopušča življenje. Užitek v pogledu. Distance ni. Stalna razstava likovnih del dodaja posebno svežino, življenje prostora, ki so najbolj utrpeli čas poplav. Rane so zaceljene, potrebovale pa so le dotik roke, čopiča in energijo umetnika, ki je svoje sledi preliel v vidno obliko.

S podelitvijo certifikata Kulturni Ambasador smo želeli okrepiti ugled Zavoda Sv. Terezije in hkrati poudariti zaupanje v njegovo poslanstvo.

Mnogi so to že spoznali, marsikdo bo to spoznanje doživel na novo, v interesu vseh nas pa je, da dejavnost EX TEMPORE PODGORA ohranimo, obogatimo z novimi vsebinami in nadaljujemo z iskreno dobronamernostjo, iz katere je bila uresničena zamisel o njeni dejavnosti, »Vas o ljudeh za ljudi«. ♦

Oratorij 2011 – V tvoja smer

DOBREPOLJE

Zjutraj se utrujen/-a zbudim in že hitim na oratorij, saj moram biti tam eno uro prej kot otroci. Pred začetkom se s soanimatorji domenim še o zadnjih podrobnostih, da bo dan res potekal tako, kot smo ga vsi skupaj načrtovali. Že prihajajo otroci in ves/-a navdušen/-a skačem od enega do drugega in jim skušam pričarati čim lepši sprejem...

V takem vzdušju je 30 animatorjev začejnalo jutro v tednu od 27. 6. do 2. 7. 2011 na Vidmu pri župnišču, saj smo zopet organizirali Oratorij za otroke od 6 do 13 leta in skupaj šli v smer preroka

Jona in njegova življenjske zgodbe.

Z otroki smo se vsako jutro ob 9.00 zbrali pred odrom na župnijskem vrtu, tam zapeli himno, animatorji pa smo vsakič zaigrali odlomek zgodbe o Jonu.

O temi, ki je sledila vsakemu dnevnu posebej, smo razpravljali v kapeli, kjer je na otrokom razigran, prijazen, zanimiv

način to temo razlagal salezijanec Peter Pučnik, nato pa smo pogovor nadaljevali po starostnih skupinah, ki so jih vodili animatorji. Sledil je še zabavni del dneva, ki je bil vsak dan drugače obarvan. Letos smo v času delavnic gostili prav posebne goste: plesalce standardnih in latino-ameriških plesov, orientalskih plesov, skupaj pa smo zaplesali z gibi aerobike. Obiskali so nas tudi gasilci in policisti ter nam predstavili svoje delo in pokazali opremo. Cel teden nas je spremljalo sončno vreme, zato smo sredi tedna vročino omilili z vodnimi igrami. Da pa bi otrokom približali Jonovo zgodbo, smo se naslednji dan z avtobusom odpravili

na izlet k Trubarjevi domačiji. Zadnje delavnice pa smo namenili ustvarjanju na malo drugačen način-namesto papirja, smo barvali avto in okvirje za slike, imeli eksperimentalno delavnico in ples v klubu.

Dan smo prav tako, kot smo ga začeli, zaključili s petjem himne pred odrom, nato pa je od 15.00 ure naprej okrog župnišča vladala tišina, dokler se spet nismo zbrali in cel teden nadaljevali v tem ritmu.

V soboto smo se vsi zbrali in odšli k Podpeški cerkvi, kjer smo s starši imeli zaključno mašo.

V soboto popoldne smo se vsi oratorijci zopet zbrali in sodelovali še pri sprejemu novomašnika Toneta, ter mu na

razigran način pripravili dobrodošlico.

Da se še sami prepričate, kako smo se zabavali, pa si odprite galerijo na zelniku!

Za uspešno izpeljan oratorij, pa bi se najlepše radi zahvalili sledečim:

- Plesalcem Petri Kavšek in Matiji Omejc, Tini Jakič, Urški Gačnik
- Dejanu Puglju za ozvočenje
- Ivanu Grandovcu za dovoljenje uporabe šolske telovadnice
- Mihi Tekavčiču in PGD Kompolje
- Policiji, enoti Dobropolje in Grosuplje
- Primožu Šinkovcu za lesene okvirje
- Mirku Puglju za avtomobil, ki smo ga pobarvali

- Pekarni blatnik za malico prve dva dni
- Pekarni Kovačič za malico enega dne
- Trgovini Tuš za popuste
- MDD za prostore
- avtoprevozniku Štefanu Perku za popuste pri avtobusnem prevozu

Velika zahvala pa gre g. župniku Francu in g. kaplanu Marinku za pomoč pri pripravah in za vso drugo podporo, Petru Pučniku, ki je bil naš duhovni vodja, staršem za zaupanje in vsem animatorjem, ki so v ta teden vložili maksimalen trud. Največja zahvala pa Bogu, ki nas je varoval in poskrbel za nepozabno preživet teden.

Petra in Nastja

STRUGE

Naš oratorij je letos potekal od 8. do 12. avgusta. Seveda so se za nas animatorje priprave začele že kar dobre 3 mesece prej. Oratorij je vsak dan obiskalo 38 otrok in 10 animatorjev.

Letošnja oratorijska zgodba je govorila o Joni. Jona je Bog izbral, da pojde v Ninive in tam oznanja svojo vero. Pa ga Jona sprva ni ubogal in se je odpravil v Taršiš, kjer je ladjo s katero je plul zajelo neurje in so ga vrgli v morje. Požrla ga je ogromna riba in pustila na obali Niniv. Tako je Jona spoznal, da je treba Boga poslušati in Ninivljanom pripovedoval o Bogu in krščanski veri, da so se ti spreobrnil. Jona je na koncu le pripotoval v božjo smer; od tod tudi naslov »V tvojo smer«.

Pa da se vrnem na naše dogajanje. V ponedeljek smo se srečali pri sveti maši, se začeli spoznavati in ogledali prvi del zgodbe. Naslednje dni pa smo se zbirali ob zgodnji deveti uri, ponosno dvigali

zastavo, nato pa si ogledali zgodbico o Jonu. Zbirali in razmišljali smo ob katehezah in molitvah, pri katerih nas je s svojim zgledom in zgodbami pospremil naš župnik Marinko. Seveda smo sprostiti tudi svoje umetniške žilice v različnih

delavnicah, kjer smo ustvarjali vse od akvarijev, škatlic, zmajev, ribic, ladjic in miniaturnih letečih balonov s košarami. Pozabiti pa ne smem na naše najmlajše, ki so ustvarjali z glino, prepevali, barvali in nam naredili čokoladne kroglice čisto

sami. Bile so za »prste obliznit«.

Pred malico smo obiskali našo cerkev, nato se okrepčali. Sledil je obvezen nogomet, ki je letos navduševal predvsem fante, medtem ko so dekleta klepetale, kakšno zapele in raziskovale zločine v »našem majhnem mestu«. Popoldne smo se vsak dan igrali igrico. Začeli smo s štafetnimi igrami, gradili najlepše mostove in se seveda osvežili z vodnimi igrami. V sredo smo se podali na potep do lovske kočice, tam ustvarjali, pomalicali in se vrnili nazaj v dolino, kjer smo dan zaključili bolj v umirjenem stilu, saj nas je pot tudi malo utrudila.

Kot bi mignil, je prišel petek in zaključek našega oratorija. Zvečer smo s skupnimi močmi pripravili sveto mašo, nato pa starše povabili v osnovno šolo, da so si ogledali izdelke, se nasmejali ob igricah in skečih. Nato smo vsi skupaj še malo pokramljali ob sladkih dobrotah in se poslovili.

Našega oratorija ne bi bilo, če ne bi skupaj stopilo 9 mladih src, ki so bili pripravljena posvetiti svoj prosti čas, misli in energijo za naše otroke. Posebna zahvala Anji, Lauri in Janezu, ki ste nam prišli pomagat v prelepo struško dolino. Zahvala vsem, da ste mi pomagali, me spodbujali in da ste pokazali veselje, da je tudi letos uspel teden, ki upam da bo otrokom ostal v lepem spominu. Naj vam na vaši življenjski poti vso dobroto povrne naš Nebeški Oče. Prav tako je prav, da se zahvalimo staršem animatorjev, saj nas v oratorijskem tednu ni bilo prav veliko doma.

Zahvala gre tudi staršem otrok, ki ste nas obdarili s sladkimi presenečenji, ki smo jih bili nadvse veseli.

S pomočjo naših sponzorjev, pa je oratorij postal še boljši. Najlepša hvala vsem za vsak dar, vsakršno pomoč, zato da ste še vedno pripravljeni pomagati. To so naši dobrotniki: Pekarna Blatnik, Pekarna Kovačič, Pizzerija Pri Petru, Trgovina in bar Sloka, ga. Urška Pugelj, Divjačina Meglen, Žaga Pogorelec, g. Jože Miklič, ga. Mojca Pugelj, g. Dušan Pugelj, občina Dobropolje, gospod župnik Mirko Hren, gospod župnik Marinko Bilandžić, g. Uroš Pugelj, Lovska družina Struge.

Vsem imenovanim in neimenovanim se še enkrat najlepše zahvaljujem in naj vam za vašo dobroto povrne dobri Bog. ♦

Tina Mustar

Zahvala ob zaključku obnove cerkve v Podgorici

Na praznik Marijinega vnebovzetja (veliki šmaren) je bila tako kot vsako leto slovesna sv. maša v prijetnem gozdičku pred podružnično cerkvijo Marije, Kraljice presvetega rožnega venca v Podgorici. Med to sv. mašo vsako leto obnovimo posvetitev Mariji. Letošnji slovesnosti pa je dajal še poseben čar pogled na lepo obnovljeno cerkev.

Foto: Marta Šuštar

Foto: Tamino Petelinšek

Alojz Erčulj, Franc Grm, Janez Šuštar

Želimo vam v nekaj besedah predstaviti, kako je potekala obnova podružnične cerkve v Podgorici. Vsem je poznano, da je bila zunanost cerkve potrebna temeljite obnove, saj je kazala zelo žalostno podobo. Vedeli smo, da bodo potrebna obsežna dela, ki so povezana z velikimi finančnimi sredstvi, katerih prebivalci Podgorice in Zagorice sami ne bi zmogli zbrati.

Na posvetu ključarjev naše župnije, ki je bil sklican na pobudo gospoda župnika v februarju 2011, smo slišali veliko mnenj in izkušenj prisotnih ključarjev. Ob ponujeni pomoči gospoda župnika in nekaterih ključarjev, smo sprejeli odločitev o obnovi cerkve.

Na osnovi pridobljenih pozitivnih mnenj in priporočil ter nekajkratnih usklajevanj, smo izbrali izvajalca del in z njim konec februarja podpisali pogodbo za obnovo strehe in fasade v višini 70.000 evrov. S to pogodbo smo se zavezali, da

bomo pripravili ves potreben les, da bomo odbili obstoječi omet in po končanih delih očistili okolico in notranjost cerkve.

S prostovoljnimi delom smo vaščani Podgorice in Zagorice posekali in spravili do ceste 252 kubičnih metrov lesa. Del lesa smo pripravili za obnovo cerkve, večji del pa smo ga prodali. Večino lesa smo posekali v župnijskih gozdovih, del lesa pa smo darovali vaščani omenjenih vasi.

V gozdovih, kjer je bila opravljena sečnja, smo pospravili vejevje, zložili smo les, ki je bil narezan v namen obnove cerkve, odbili obstoječi omet na cerkvi in zvoniku, odpeljali odpadni material ter po zaključku vseh del očistili okolico in notranjost cerkve.

Pred pričetkom obnovitvenih del je bilo potrebno iz cerkve odstraniti električne kable, prestaviti glavno električno omarico iz notranjosti na fasado, odstraniti notranjo električno inštalacijo, ki je bila vodena po ostrešju, in jo po konča-

nih obnovitvenih delih vzpostaviti v prvotno stanje.

Kot nekateri verjetno veste, je glavna obnovitvena dela, to je obnovo strehe in fasade, izvajalo podjetje Šušteršič d. o. o. iz Logatca. Zahvaljujemo se jim za izjemno požrtvovalno in dobro opravljeno delo. Vsa dela so bila izvedena v izredno kratkem času, kar je odvrnilo nevarnost, ki bi jo lahko povzročil dež in morebitno zamakanje.

V času gradnje se je pokazala potreba po zamenjavi dotrajanega lesenega okenskega okvirja, ki smo ga nadomestili s kamnitim, zamenjali smo tudi dotrajane zunanje stopnice za dostop v zvonik, v notranjosti cerkve sta na steni nameščena dva nova lestenca, dva obstoječa pa sta dana v obnovo in čiščenje.

Za vse kar smo naredili gre v prvi vrsti zahvala Bogu, kajti če Gospod ne zida hiše, se zaman trudijo njeni zidarji. Zahvala gre seveda tudi vaščanom obeh vasi, ki spadamo pod okrilje te cerkve, in vsem darovalcem, glavnemu izvajalcu Šušteršič d. o. o. ter vsem ostalim ustanovam in podjetnikom, ki so kakorkoli pomagali in pripomogli k uresničitvi načrtovanih del. Ti pa so:

- Župnija Dobropolje
- Občina Dobropolje
- Žaga Pogorelec
- Avtoprevoznništvo Virant
- Avtoprevoznništvo Miklič
- Avtoprevoznništvo Krašovec
- Elektro Ljubljana DE Kočevje
- Elektro instalaterstvo Marjan Strnad
- Kamnolom Dobropolje
- Mizarstvo Vincencij Erčulj
- Anton Vidmar
- Trgovina MIX
- Prodaja plina Strah

Beseda zahvale naj velja tudi gospodu župniku, ki je vestno spremljal priprave in izvajanje del, vaškemu možu Podgorice in članu ŽPS Francu Grmu, mežnarjevi gospe Slavki Šuštar ter ključarjema Alojzu Erčulju in Janezu Šuštarju.

Za izvedbo zaključne prireditve pa velja zahvala:

- Gasilskemu društvu Zagorica
- pihalni godbi Dobropolje
- ansamblu Zelena dolina
- pekarni Blatnik
- MUC TRADE
- trgovini Trgojan
- cvetličarki Niki Padar
- ženam in dekletom, ki so napekle pecivo
- in vsem, ki ste kakorkoli pomagali uresničiti to slovesnost.

Še prav posebej pa se zahvaljujemo vsem, ki ste se v velikem številu udeležili zaključne slovesnosti in izkazali svojo

darežljivost. Zbralo se je kar 700 ljudi, kar je več, kot smo pričakovali. Hvala za vsak vaš dar. Nekemu večjemu daru je bil priložen listek s tole prošnjo: **DA BI SE VRNILE KRŠČANSKE VREDNOTE V MOJO DOBREPOLJSKO FARO, MOJO DOMOVINO SLOVENIJO, V EVROPO IN VES SVET. MARIJA POMAGAJ!**

Ob pogledu nazaj na čas obnove in vsa potrebna opravljena dela se znova potrjuje, da se vsi, ki spadamo pod okri-

lje te Marijine cerkve, zavedamo svoje pripadnosti in odgovornosti za vzdrževanje cerkve, ki so nam jo zaupali naši predniki. S tem smo pokazali, da imamo Marijo radi. Prav tako ste izrazili ljubezen do Marije tudi mnogi drugi, ki ste ali pa še boste prispevali svoj dar za obnovo cerkve. Še posebej je hvalevredno dejstvo, da ste vse, kar ste storili, delali z dobro voljo, brez nepotrebnega godrnjanja ali morebitnega kritiziranja.

Vsem naj Bog bogato poplača. ♦

Srečanje starejših, bolnikov in invalidov

Marta Šuštar

Zadnje nedeljo v juliju je Župnijska Karitas Videm - Dobropolje, tako kot vsako leto, organizirala srečanje vseh, ki zaradi bolezni ali starosti težko pridejo vsako nedeljo v cerkev. Srečanje se je pričelo s sv. mašo, ki jo je letos daroval naš novomašnik g. Tone Grm. Udeleženci so imeli že pred mašo ali med mašo možnost opraviti sv. spoved in med sv. daritvijo prejeti zakrament bolniškega maziljenja.

Okrepčani z duhovno hrano so se po maši mnogi zadržali še ob prigrizku in prijateljskem druženju pod arkadami. Prijetno je bilo videti vesele obraze ob snidenju in prisluhni pristrčnemu

klepetu in obujanju spominov: »A se spomniš, ko sva skupaj furala s konji?«

»Ja, seveda se spomnim, kaj se ne bom!« itd. ...

Članice župnijske Karitas smo napekle nekaj peciva in postregle gostom, člani mladinskega društva Dobropolje so nam priskočili na pomoč pri pripravi miz in klopi, gospod kaplan Marinko je raztegnil meh svoje harmonike, g. župnik Franc Škulj pa je skupaj z udeleženci zapel. Srečanje je bilo obogateno tudi z mlajšimi sorodniki in znanci, ki so starejše pripeljali ali jih prišli iskat.

Ob klepetu, prigrizku in lepi slovenski pesmi je čas kar prehitro minil. ♦

Misli

Malce zdravega razuma, malce strpnosti, malo humorja - kako prijetno bi se potem dalo živeti na tem našem planetu.

Somerset Maugham

Priprave na drugo Dobropoljsko vandranje

Dobropolje, deželo treh dolin želimo sistematično povezati s tekaškimi, peš in kolesarskimi potmi. Ker se je zgodba Dobropolja začela pisati v rimski dobi, je tu vzrok rimska cesta, ki je preko naše občine povezovala dolino Krke z Rutarsko in Bloško planoto. Spomin na rimsko obdobje v naših krajih je najstarejša dobropoljska vas Cesta, ki je ime dobila po rimski cesti.

TD Dobropolje

Dobropolje, deželo treh dolin, želimo sistematično povezati s tekaškimi, peš in kolesarskimi potmi. Ker se je zgodba Dobropolja začela pisati v rimski dobi, je tu vzrok rimska cesta, ki je preko naše občine povezovala dolino Krke z Rutarsko in Bloško planoto. Spomin na rimsko obdobje v naših krajih je najstarejša dobropoljska vas Cesta, ki je ime dobila po rimski cesti.

Vzdolž nekdanje rimske ceste, ki je potekala skozi Dobropoljsko in Ponikovsko dolino (natančnejši podatki še vedno niso v celoti raziskani), je Turistično društvo Dobropolje z mnogimi sodelavci iz različnih društev ter s pomočjo Občine Dobropolje postavilo kar 24 stebrov iz kostanjevega lesa. Med navedenimi stebri je pet večjih, ki predstavljajo razdalje v rimskih miljah, zato jih imenujemo MILJNIKI. Razdalja ene rimske milje meri 1481,5 m. Na razdaljo ene rimske milje so Rimljani ob cestah postavljali kamnite okrogle stebre, visoke tudi do 3 m. Na stebrih so bili različni pomembni zapisi od razdalj med kraji, o cesarjih, ki so dali zgraditi ceste in podobno. Predstavljajo enega najpomembnejših dokumentov v gradnji rimskih cest in mostov. V Sloveniji je bilo do sedaj odkritih 80 miljnikov. Z našimi stebri želimo obuditi spomin na

rimske čase, ko so ob cestah kraljevali znameniti kilometrski kamni - MILJNIKI. Na teh naših petih stebrih bomo predstavili delček rimske zgodovine v povezavi s cestami in miljniki. Ostalih 17 stebrov, ki so nižji in manj zajetni, bodo vsebovali lokalne zanimivosti. Na vseh stebrih bo narisana posebna markacija v belo-modri barvi z inicialkami v štirih z veliko pisanih črkah. Črki J in P bosta predstavljali začetnici JERNEJA PEČNIKA, našega največjega starinoslovca, ki je odkril nepregledno množico nahajališč, predvsem iz predrimskih in rimskih časov. Po njem smo poimenovali rimsko cesto. Črki T in D vsebujeta začetnici Turističnega društva Dobropolje in vsebino našega dela DOBROPOLJSKA DEDIŠČINA DAVNINE.

Pot je speljana tako, da jo brez težav zmorejo pohodniki, kolesarji z gorskimi kolesi, konjeniki, tekači, ljubitelji nordijske hoje in podobni. Odpira se proti Grosupeljski, Ivanjski in Velikolaški občini. Vse je zastavljeno tako, da lahko nadaljujejo po svojem teritoriju brez težav. S skupnim sodelovanjem lahko nastane zanimiv projekt, ki bo povezoval IVANČNO GORICO s CERKNICO. S tem bomo sodelovali in se medobčinsko povezovali.

Pot je primerna za različne generacije. Je poučna značajna in nudi prilož-

nost različnim skupinam, ki bodo skozi razne učne delavnice spoznavale našo bogato in raznoliko zgodovino, rastlinstvo, živalstvo, običaje, navade, kulturno in naravno dediščino. Pot bomo imenovali tudi pot zdravja in prijateljstva. Zainteresiranim krajanom bo pot ponudila priložnost, da pričrejo bolj korajžno razmišljati v smeri določene turistične ponudbe. Veseli bi bili, da bi postala pot prijetna rekreativna ponudba vsakemu Dobropoljcu. Načrtujemo, da bi se na to pot navezoval še druge poti (pot Oglejskih patriarhov, fužinarska pot, furmanska pot, grajska pot, zobotrebčarska pot, romarska pot, gobarska pot, jamarska pot). Na ta način bi povezali sleherno dobropoljsko vas v razgibano in zanimivo ponudbo. Pri vseh teh poteh bi koristili obstoječe poti, kar pomeni, da ne bi bilo nobenih posegov v prostor.

V zvezi s potjo ob rimski cesti dajemo vsem Dobropoljcem ponudbo, da bi prevzeli stebre v varstvo in urejanje. Zasaditev v okolici stebrov z dopadljivimi avtohtonimi rožami in grmičevjem bo izvedlo društvo upokojencev Dobropolje. Na ta način bomo polepšali vtis pohodnikom, ki bodo obiskovali naše poti. Pot se bo navezovala na pohodno Dobropoljsko pot, po kateri smo lani skupaj s planinskim društvom Dobropolje izpeljali PRVO DOBROPOLJSKO VANDRANJE.

V pričakovanju letošnjega drugega Vandranja, ki bo v soboto, 8. oktobra 2011, pripravljajo številna vključena društva (Turistično društvo Dobropolje, Planinsko društvo Dobropolje, Društvo podeželskih žena Dobropolje – Struge, Gobarsko društvo Štorovke, Športno društvo, Društvo upokojencev Dobropolje, dramska skupina Scena) vrsto prijetnih in zanimivih presenečenj in doživetij.

Ta dan se bodo predstavili tudi dijaki in dijakinje Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica, s svojo nalogo in predstavitevjo nekaterih rimskih običajev. Letos aprila so ti dijaki na mednarodnem festivalu na turistični tržnici v Sežani osvojili kar dve zlati medalji.

Na drugem DOBROPOLJSKEM VANDRANJU bodo prvič zaživele tudi spre-

hajalne poti, ki bodo primerne za družine z majhnimi otroki. Pot račke Kratkotačke bo potekala čez Videm do Stare luže, pot konjička Kopitljačka do Erčuljevih v Zagorici, pot zajčka Dolgouščka pa do kmetije Zrnec na Zdenski rebri. Poti bodo označene z račko, s konjičkom in z zajčkom v večji velikosti. Po vsaki prehojeni poti bodo otroci dobili nagrado.

Kako je nastala ideja za te poti?

Ideja je nastala v osnovni šoli, ko so učenci delali turistično nalogo na temo "Imejmo se fajn - doživite naš kraj", katero so predstavili na festivalu - Turizmu pomaga lastna glava, ki ga vsako leto razpiše Turistična zveza Slovenije in Zavod

za šolstvo.

Zakaj označba poti z določenimi živalmi?

Med zbiranjem gradiva so učenci našli zapise o igračah, s katerimi so se igrali predniki in prišli do virov, da je nekoč bila na Vidmu tovarna igrač, v kateri so izdelovali prav račke, konjičke in zajčke. Figure, ki so jih izdelali v Stolarni, so nastale po skicah Toneta Ljubiča. Nalogo so uspešno pripravili, TD Dobropolje pa bo izvedlo realizacijo.

Športno društvo Dobropolje bo za drugo vandranje pripravilo tekaško pot, ki bo dolga 12 km.

Na trgu bomo organizirali tudi prodaj

jo domačih izdelkov, pridelkov in dobrot iz našega kraja in okolice. Vsi zainteresirani se javite na našo elektronsko pošto: td.dobropolje@gmail.com ali na tel. št. 041 96 28 23.

Pohodništvo, rekreativno kolesarstvo, tek ima veliko prihodnost. Na pragu Ljubljane bomo postajali vse bolj zanimivi, zato želimo, da postane Dobropolje – dolina dragocenih danosti, dosežkov in izzivov turistično vabljiv del Slovenije, ki bo turiste vabilo z raznolikostjo avtohtonosti, pristnostjo narave in ljudi, bogastvom kulturnih spomenikov in žive kulturne ustvarjalnosti. ♦

Poletni tabor skavtov uspel

Skavti Dobropolja smo se v ponedeljek, 8. avgusta, odpravili v Šmartno ob Dreti, z namenom, da en teden preživimo v naravi. Tokrat nismo šli sami. Združili smo se s skavti iz stega Škocjan-Turjak.

Naše druženje smo začeli na avtobusni postaji v Ljubljani, kjer smo se s strahom v očeh spoznali. Strah, ki ga je bilo čutiti v vsakem izvidniku, je kaj kmalu izginil. Po prvih dneh postavljanja in urejanja tabornega prostora smo se spoznali in spoprijateljili.

Da bi se izvidniki še bolje povezali, smo jih voditelji v sredo popoldne pustili same v taboru. Nazaj smo se vrnili v poznih večernih urah, ter pred tem sklenili, da se preizkusimo v nočni igri »Kraja zastave«. Nekako nam je uspelo ukrasti eno vodovo zastavico, vendar smo bili vsi ujeti. Naslednji dan smo vse izvidnike in vodnice poslali na potep po okoliških krajih. Najbolj so se veselili petkovega

popoldneva, ko so se vsi preizkusili na poti preživetja, ki smo jo, skupaj s klancovci iz Škocjan-Turjaka, pripravili voditelji. Voditelji smo že nestrno pričakovali noč iz sobote na nedeljo, ker so bili najavljeni starši skavtov, da se

tudi oni preizkusijo v igri »Kraja zastave«.

Ob zaključku tabora je bila v vseh nas le ena želja, da se čimprej ponovno srečamo. Več o naših doživetjih pa naj vam razkrijejo slike. ♦

Slovenci iz Porabja pri Sv. Martinu v Podpeči

Prvo nedeljo v juliju sta Dobropolja zaznamovala dva pomembna dogodka. Ta dan je bila v farni cerkvi pri sv. Križu na Vidmu velika slovesnost ob novi maši domačina Antona Grma, po domače Grvaletovega s Ceste. Ne da bi za to vedeli, so si naši zamejci iz Porabja že mesece prej, prav ta datum – tretji julij, izbrali za svoj načrtovani obisk cerkve sv. Martina v Dobropoljski dolini. Mogli bi reči, da so jim šli »tam zgoraj« res »na roke«: gospod župnik Franc Škulj jim je precej povedal, da jih sicer ne bo mogle spremljati k sv. Martinu v Podpeč, jih je pa povabil, da se udeležijo slovesnega praznika ob novi maši rojaka v dobropoljski župni cerkvi. Organizatorji so bili povabila zares veseli. Že skoraj desetletje roma-jo vsako leto v matično domovino in obišejo cerkev sv. Martina v izbranem kraju. V Dobropolju se jim je ponudila edinstvena priložnost, da so mogli prav ob prazničnem dogodku doživeti in spoznati tudi različne načine življenja in kulture v naši dolini.

Anka Novak

Prišli so Porabski Slovenci iz Sombotela (Szombatelya), rojstnega kraja po vsej Evropi nekdanj zelo čaščenega in priljubljenega svetnika sv. Martina. V začetku četrtega stoletja se je rodil v tem mestu (tedanji Savarii) poganski materi, prehodil pot od rimskega vojščaka in častnika do puščavnika, misijonarja in škofa. Legenda pravi, da je ob svojem misijonskem delu v rodni Panoniji krstil tudi svojo mater. To legendo ponazarja tudi kip pred cerkvijo sv. Martina v Sombotelu. Vrline, ki so uravnavale njegovo življenje in delo in ga pripeljale v kor svetnikov, znova oživljajo v zavesti sodobnega, od najrazličnejših izumov izžetega in opeharjenega človeka. Njegovo delovanje je globoko in široko zaznamovalo evropski prostor. V sodobni krizi vrednot in raztrganih človeških vezi se je začelo dramiti iskanje nekdanj že odkritega, a pozablje-

nega spoznanja o pravem smislu našega bivanja, ki naj je naravnano k presežnemu, saj je to tudi pot k sprejemanju drugega in drugačnega, kot je v svojem razmišljanju zapisal filozof in teolog Edi Kovač, v zborniku mednarodnega simpozija (Sveti Martin Tourski kot simbol evropske kulture, 2007). Spomladi 26. aprila 2008 sta mlada Evropejca, Nicolas iz Francije in Daniel iz Madžarske, oba študenta zgodovine, odprla Veliko evropsko kulturno pot sv. Martina z izhodiščem v Szombathelyu in ciljem v francoskem Toursu in bližnjem mestu, kjer je svetnik pokopan.

»Sveti Martin povezuje zamejce z matico« je zapisala porabska Slovenka, etnologinja Marija Kozar Mukič, ki že od leta 2002 vsako leto s svojo skupino, s člani slovenskega Kulturnega društva

Avgust Pavel in prijatelji prihaja v matično domovino k izbrani cerkvi sv. Martina. Letošnji obisk v Dobropolju je spontano dobil svojski pomen. Porabski Slovenci so potomci Slovencev iz kneževine slovenskih knezov Pribine in Koclja, ki je v drugi polovici devetega stoletja dosegel, da je sv. Metod – skupaj z bratom sv. Cirilom širil krščanstvo v teh deželah, postal nadškof in je v svojem času tam utrdil slovansko bogoslužje. Kapelica sv. Cirila in Metoda ob župni cerkvi na Vidmu s kipoma obeh svetnikov, ki so delo Toneta Kralja, je nastala v desetletju po prvi svetovni vojni, v obdobju zgodnejšega ekumenskega gibanja, katerega vnet pospeševalec je bil tedanji dobropoljski župnik Anton Mrkun. Njegovo ime ima svoje mesto tudi v zgodovini slovenske etnologije. V štiridesetih letih 20. stoletja je v Dobropolju zasnoval veliko narodopisno knjižnico Etnografija velikolaškega okraja. Jožef Kosič, župnik v Zgornjem Seniku, največji porabski vasi, pa je že leta 2834 izdal prvi etnološki narodoslovni opis neke slovenske pokrajine: o vendskih Totih »Slovanih« na Madžarskem. Govor porabskih Slovencev je podoben jeziku bližnjih vasi na Goričkem v Prekmurju, v nadrobnostih pa ima svoje značilnosti. Mnogo dragocenih starinskosti se je ohranilo ne le v njihovem jeziku, tudi v običajih, verovanju in jedilih, ki so dediščina staroslovanske starodavnosti.

Na Vidmu v Dobropolju je poleg letošnje sončne julijske nedelje pričakalo Porabce svečano praznično vzdušje s slavaloki in skrbno urejeno okolico ob cerkvi. V Jakličevem domu sta jih pozdravila župan, Janez Pavlin in predsednik Turističnega društva Dobropolje, Dušica Hočevar, Veronika Zajec pa je iz svojih violinskih citer zvalila izvorno dobrodošlico. In že so pritrkovalci iz farnih zvonov vabili k osrednjemu dogodku, k svečanosti v cerkvi. Porabski župnik, gospod Aigner, je z drugimi duhovniki sodeloval pri obredu, Marija Mukič pa je nagovorila novomašnika v imenu svojih rojakov. Po maši so bili tudi gosti iz Porabja povabljeni na praznično gostijo pred cerkvijo.

Po ogledu spominske zbirke pisatelja Frana Jakliča Podgoričana, etnološke zbirke »Živimo z ljudskim izročilom« in

knjižnice v Jakličevem domu, se je skupini pridružil Edi Zgonc, ki že nekaj let goji bolj žive stike z rojaki iz Porabja. V Podpeči jim je pripovedoval o podpeški jami ter o drugih naravnih in zgodovinskih značilnostih Dobropoljske doline. O vasi in cerkvi sv. Martina je spregovorila mlada vaščanka Martina. Povedala je, da so nad vasjo odkrili rimske grobove, o podpeškem gradu, da je z vasjo v red cerkev pogorela leta 1904. Cerkev sv. Martina v Popeči se omenja že leta 1526, razvila naj bi se iz prvotne grajske kapele. Sedanje podobo je dobila po požaru v začetku 19. stoletja. Vsi trije oltarji so delo Jonteza, podobarja iz sosednje velikolaške fare, ki je mnogo deloval v teh krajih in je dobil svoje obeležje tudi v gaju zaslužnih mož – uredili so ga letos, v Velikih Laščah, ob odkritju monumentalnega kipa Primoža Trubarja, ki je delo Toneta

Kralja. Vsaj tri rodove so ključarji te cerkve Jakopičevi iz Podpeči, kar je zaznamoval tudi Podgoričan v svoji črtici z naslovom Preiskava v cerkvi sv. Martina. V cerkvi so gosti zapeli madžarsko in dve slovenski nabožni pesmi, spontano so zvalili še nas, da smo dodali dve Marijini pesmi. Zunaj na ravnici z lipo, je počastila goste mlada folklorna skupina iz Ponikev, ki jo že tri leta zagnano vodi Barbara Brodnik. Zaplesali so dolenske, dobropoljske plese in navdušili tudi s svojimi kostumi. Sami so zbirali dokumentarno gradivo za podobo praznične noše v svoji vas, na svoje rame so prevzeli tudi vse stroške za svoja oblačila. Strokovni oporo so dobili v monografiji dr. Marije Makarovič »Kmečka noša v Dobropolju«, z nasveti jim je v detajlih stal ob strani tudi nadaljevalec njenega dela dr. Bojan Knific.

Zbranim pod lipo pri cerkvi sv. Martina v Podpeči smo predstavili naše goste, združene povečini v Kulturno društvo Avgust Pavel. Vodi ga slovenistka Ibolya Dončec Merkli, predavateljica slovenščine na madžarski univerzi. Pomemben gorilnik kulturnega in s tem etičnega oza-veščanja v Porabju je gotovo družina Mukič. Marija Kozar Mukič – njeno delo obsega dvesto bibliografskih enot. Omenim naj le nekatera njena dela: Slovensko Porabje, Etnološki slovar Slovencev na Madžarskem, monografija Gornji Senik. Plod njenih strokovnih prizadevanj sta tudi etnološki zbirki v Gornjem Seniku in v Muzeju Avgusta Pavla v Monostru. Njen v mladosti potrjeni življenjski sopotnik Francek (Ferenc) Mukič, slavist, pisatelj in jezikoslovec, je dolgoletni urednik slovenskega programa na madžarskem radiu in urednik časopisa Porabje. Sin Dušan Mukič je profesor slavistike, zgodovinar in informatik skupaj z Ibolyo Dončec sta odgovorna za slovenski pro-

gram na madžarski televiziji. Je avtor televizijske oddaje o obisku skupina v Dobropolju v Slovenskih utrinkih, oddaje, ki jo je posredoval tudi slovenski televiziji. Etnologinja in slovenistka dr. Katarin Munda Hirnök, s svojim strokovnim delom kot sodelavka Inštituta za narodnostna vprašanja iz Ljubljane, ohranja žive stike in gradi mostove s svojim rodnim Porabjem. Njeno delo je predstavitev Porabja in Porabskih Slovencev v Enciklopediji Slovenije. Vsi omenjeni vidni kulturni delavci iz slovenskega Porabja so diplomanti ljubljanske Univerze.

K družanju z domačini in Slovenci iz Porabja so v Dobropolje prišli tudi nekateri etnologi, ki v svoje raziskovalno delo vključujejo tudi Slovence v zamejstvu. Z nami je bila dr. Marija Makarovič, avtorica zbirke monografij o slovenski ljudski noši iz številnih slovenskih pokrajin, tudi iz Porabja in Dobropolja, etnologinja, ki je mnogo raziskovala med koroškimi Slovenci, avtorica vrste monografij s kompleksnejšo predstavitvijo posameznih slovenskih krajev. Dr. Mirko Ramovš, raziskovalec slovenskih ljudskih plesov, je v Podpeči spontano predstavil delo folklorne skupine iz Ponikev in dal pohvalo lepoti njihovih kostumov. V svoji knjigi »Plesat me pelji« je strokovni in širši javnosti predstavil tudi porabske in dobrepoljske plesse. Z nami je bila tudi dr. Mojca Ravnik, raziskovalka delavske kulture, družine, soavtorica zaščite in muzejske predstavitve naravnega in etnološkega spomenika Sečoveljske solina. S svojim delom je živo vključena v raziskovanje kulture in načina življenja zamejcev na zahodni strani slovenskega etničnega prostora. Mag. Tita Porenta se je srečanja udeležila kot predsednica Slovenskega etnološkega društva – bila je plesalka v folklorni skupini Sava iz Kranja, ki je v koreografiji Mirka Ramovša izvedla krstno postavitev dobrepoljskih ljudskih plesov.

Porabski Slovenci iz Sombotela so bili gosti župnije Videm – Dobropolje, Občine Dobropolje in Turističnega društva Dobropolje. Občine je poskrbela za pogostitev vseh navzočih po lipo ob cerkvi. To so izvrstno opravil članice Društva podeželskih žena iz Dobropolja in Strug. Tudi velikonočni ajdovi štruklji so šli v julijski vročini dobro v slast – še za recept so spraševali. Žene, s predsednico Pavlo Hočevnar na čelu, so ne le z dobrotami, tudi s svojo neposrednostjo zaznamovale to prireditev. ♦

Potovanje po Aziji, 5. del

Gašper Klinc

Vietnamska kava je na kratko povedano neverjetna. Čeprav sem velik nasprotnik vsakodnevnega srebanja črne grenčice, se tukaj nisem mogel upreti in sem še sam podlegel tej nesmiselni razvadi. Sicer se že priprava njihovega zvarka povsem razlikuje od našega načina kuhanja črnega »turškega kofeta«, a razlika med našo brozgo in njihovo kremno kavo je vredna vsega greha.

Xe Om-i

Na glavni ulici ob obali se vseskozi tre nepregledna množica taksistov na skuterjih (njihov originalni naziv je Xe Om). Sprehod po mestu posledično pomeni stalno nadlegovanje s ponudbo prevoza. Na začetku sva imela v planu najeti skuter za nekaj dni, kar ravno tako ponujajo na vsakem vogalu, a ob ceni bencina (okoli 1 USD/liter) je 10 ameriških dolarjev za dnevni 4 do 6 urni izlet z dvema Xe Om-a prav smešna cena. Poleg tega naletiva še na motorista, ki znata nekaj besed angleško in sta dobro seznanjena s tem, kaj točno si turist želi videti na njihovih domačih tleh.

Ribiška vas

Takoj naslednji dan se zelo zgodaj dobiva z najinima vodičema in s Xe Om-i oddrvmo v ribiško vas, kjer se horde razno raznih lesenih ribiških ladij in čolnov zgrinjajo na obalo. Tam raztovorijo vse, kar skozi noč nalovijo na morju. Vseskupaj me močno spominja bolj na kakšno vojaško invazijo, saj je akcije na in ob morju na pretek. Kaj vse potegnejo iz vode, človek skorajda ne more verjeti, a uporabijo slehrno zadevo, ki se je ulovila na trnek ali v mrežo. Kar ni užitno, gre pač za izdelavo raznih okrasnih ali uporabnih predmetov. Edini izmet so lupine točno določene vrste školjk, ki jih tam najbolj masovno lovijo, in ko malo začnem pogledovati po tleh, ugotovim, da je celotna obala prekrita s skoraj metrom debelo plastjo školjkinih lupin. Vse, kar je užitno, po hitrem čiščenju kar na obali od ribičev pokupijo oskrbniki okoliških restavracij in hotelov. Ribjo drobnico, ki se je ne da nikakor drugače uporabiti, pa odkupi lastnik največje tovarne ribje omake v Vietnamu, ki je postavljena nedaleč stran. Pravi boljši sejem. Vse opravijo kar na tleh. Denar na roko in gremo dalje. Celotna norija se zaključi že okoli osme ure zjutraj, tako, da je potrebno za to izkušnjo vstati že kar ob peti uri ali prej, da lahko kaj vidiš.

Rdeče sipine

Iz ribiške vasice odhitimo do puščavskega predela te pokrajine, ki je prekrit s peščenimi sipinami iz rdeče mivke. Ker so sipine zelo strme in visoke, je tu glavna atrakcija bordanje po njih. Edina težava je, da borde izposojajo 10-letni otroci, ki pač nimajo dovolj premožnih staršev, da bi obiskovali šolo in imajo mišljenje, da smo evropski in ameriški turisti velike vreče denarja in da nam zlate palice rastejo na zelniku za domačo hišo. Po 20 minutni izposoji borda naju zato mulca začneta fehtariti za 10 dolarjev in zdrava pamet mi takoj reče, da tukaj nekaj ni ravno vredno, če nama oba taksista na skuterjih pri okoli 100 prevoženih kilometrih na dan računata skupaj 10 USD, pa še bencin sta sama plačevala. Zato se modro odpraviva do njiju in jih povprašava kakšna je realna cena za izposajo. Seveda sta bila takoj sklepčna, da dava bleferjema 1 dolar in jih ob nadaljnjem tečarjenju suneva v rit, ker sta nama že pošteno najedala živce.

Pred najbolj vročim delom dneva se vrneva v najin resort, ker je potepanje naokoli tistih nekaj ur na dan nemogoče in se prav vsa živa bitja takrat poskrijejo po najbolj hladnih sencah. Nič zato. Mrzlega piva in sveže pečenih rakovic in školjk v bližini »restavraciji« za smešen drobiž se nisva branila.

Dragon fruit (zmajevo sadje) – slika na začetku članka

Naslednji dan se peljemo po osnutku ogromne avtoceste do nasada njihovega značilnega sadja – dragon fruit. Naravi bi lahko za izvirnost pri snovanju izgleda tega sadeža dali čisto desetko.

Na prostranih plantažah se cele dneve sprehajajo domačinke in skrbijo za »zalivanje« dreves, ki dosežejo v višino okoli 1,5 metra. Za moje pojme je to eno najbolj zoprnih opravil, kar sem jih kdaj videl, saj ima vsak sadež živo rožnate barve veliko število posebnih zelenih izrastkov, ki spominjajo na liste in zalivanje poteka tako, da je potrebno vsakega izmed teh izrastkov posebej navlažiti s prsti. In če vzamemo v zakup, da je na vsakem drevesu kar lepo število sadežev in so plantaže teh dreves skorajda neskončne, je jasno, da imajo zalivalke jeklene živce. Najmanjša napaka pri vlaženju listov pomeni, da le ti porjavijo in jih je na tržnici potrebno prodajati po polovični ceni. A kot kaže, si tega ne ženejo pretirano k srcu in so bile najine-

ga obiska več kot vesele. In ne samo to. Vasico, umaknjeno od slehernega turista, zapustiva z nabasanimi nahrbtniki najlepših sadežev. Za celoten ogled in več kilogramov sadja pa niso hotele niti centa.

Masovni turizem

Če hočeš doživeti Vietnam tak, kot bi moral ostati, ti je ostalo za ogled samo še nekaj let. Ko bodo namreč dokončani ogromni hotelski kompleksi, ki bodo požirali ravno takšne množice gostov, se bo po vzoru Tajske vseskupaj spremenilo v brezglavo molzenje denarnic. Na nekaterih predelih je to že več kot očitno. Hoteli so tako obsežni, da do njih potekajo direktne avtoceste. Kako bo to vseskupaj izgledalo, ko bodo to norijo pogнали, si niti predstavljati ne znam. Skrbi me samo za investitorje, ki vlagajo v te ogromne gradnje (po več deset km² za vsak hotel) vrtoglave vsote denarja. Večina najinih počitniških sogovornikov je namreč obiskalo to državo ravno zaradi njene pristnosti in jim dvotedensko ležanje ob hotelskem bazenu pomeni prej mučenje kot dopust.

Mestna tržnica

Ni nič manj eksotična kot vse drugo tod naokoli. Vse imajo zloženo kar po tleh, ker uporabljajo mize in mesnice za spanje. Posledično je potrebno na veliki večini stojnic najprej zbuditi prodajalca, da lahko potem kaj kupiš, in res mi ni jasno, kako lahko spijo med takim kravalom med mešanico vriščecih kokoši, pasjega laježa in ob barantanju vseh naokoli. Kdor ne spi, obvezno gleda televizijo. Zanimivo je, da lahko kupiš na isti stojnici meso, zelenjavo, sadje, obleke, elektronske naprave, vse za osebno in hišno higieno in še bi lahko našteval. Prava poplava oblačil najprestižnejših blagovnih znamk sama po sebi pove, da se od tu izvaja tekstil in obutev v vse države sveta. Majico, ki pri nas stane recimo 100 EUR, tam dobiš za nekaj EUR-ov, ker je robe toliko, da sami ne vejo, kam bi z njo, a kaj nama vse to pomaga, če imava na voljo le dva za nahrbtnika prostora.

Povezava s svetom

Internetne povezave so naravnost katastrofalne, a internetnih postojank je ogromno. Ravno tako sva že povsem obupala nad uporabo GSM-a, ker pač enostavno ne dela, četudi sem pred

odhodom dobro poskrbel za to, da bova na dopustu vsaj za domače vedno dosegljiva. Je pa res, da vseskupaj poteka bolj mirno, ker si za vse pač nedosegljiv, pa lahko je še tako nujno.

Najbolj adrenalinska izkušnja

Za predzadnji dan v tem letoviškem mestu si najdeva dva lokalca z lesenim ribiškim čolnom, da naju peljeta na ribolov. Kot imajo Azijci v navadi, sledi po nekaj urah ribolova še skok na najbližjo obalo, kjer ti kar sredi vsega brez vsakih pripomočkov ujeto še pripravijo za večerjo. Kot izkušena ribiča sta garantirala, da dobro poznata okoliško obalo in zato zagotavljata ulov vsaj pol meterskih rib na trnek, drugače jima nisva dolžna plačati nič. Sicer sta hotela za izlet kar 45 USD, ampak sva si rekla, da je vredno.

Popoldne se dobimo in najprej izraziva zaskrbljenost nad vremenom, saj se je že pošteno kisalo. A lokalna poznavalca zagotovita, da ne bo nobenih problemov. A dlje ko smo šli, večji so bili valovi in ko nas je počasi začelo tako premetavati po čolnu, da nisem vedel več, ali naj držim Špelo, mulca, ki je bil z nami, fotoaparata in kamero ali kar najraje sebe, sem pogledal nazaj in vidim, da me tudi že veljaka gledata kot sovi. Kot da me hočeta vprašati: »In kaj zdaj?!« Ja vraga, sem si mislil, zdaj je čas, da potegneta na dan vse vajine vrline.

Ker smo se zasidrili nekaj 10 minut nazaj, takoj sklenemo, da jo poberemo kar se da hitro. Vse lepo in prav, če ne bi ugotovili, da se nam je 30 metrov pod nami na dnu zataknilo sidro. In to ne zataknilo, ampak resnično usidrilo. Čeprav smo že vsi hudo razmišljali o tem, kako bomo v tako visokih valovih plavalili do vsaj nekaj kilometrov oddaljene obale, se znanstvenika odločita, da je sidra in 30-meterske vrvi neznansko škoda in se odločita za tehniko »vzemi zalet in ko zmanjka vrvi, upaj da bo.« Tisto je bilo pa že res na meji zdravega razuma. Kar nekajkrat sem že pomislil, da se bo vseskupaj tragično končalo, pa po naravi nisem panične sorte, kar se takih podvigov tiče.

Saj je bilo na poti nazaj, ko je hudo neurje ponehalo, vseskupaj že kar malo smešno, ampak samo zato, ker smo iz tega prišli živi in zdravi. Seveda sem mojstroma na koncu plačal le za gorivo, ker od izleta dejansko ni bilo skorajda nič, a sta bila neznansko užaljena. Tujega denarja željni domačini pač... ♦

18. mladinska gasilska olimpijada Kočevje 2011

V tednu od 17. – 24. 07. 2011, se je v Kočevju odvijala 18. evropska mladinska gasilska olimpijada, pri kateri je tekmovalo 20 držav.

Olimpijske prvakinje PGD Zbilje z maskoto gasilske mladinske olimpijade medvedom Florijanom

Cimre in vodičke iz sosednjih krajev (z leve proti desni: Katarina Koželj, Anja Perko, Tina Pugelj, Natalija Mihelič)

Tina Pugelj

Ker je potrebno za izpeljavo tako velike olimpijade več let in tudi veliko prstovoljcev, so Kočevjarji prosili za pomoč pri izvedbi sosednja gasilska društva. Potrebnovali so tudi spremljevalce ekip. Iz naše občine smo se odzvale povabilu le dve članici in sicer iz PGD Hočevje Katarina Koželj in PGD Struge Tina Pugelj, ki sva bile vodičke/spremljevalke ves teden.

S tekmovalci smo bile kot eno, postali smo kot velika družina, ki je bila skupaj na treningih, izletih, tekmovalju, jih bodrila in jim pomagala; z eno besedo, vzeli so nas za svoje.

Vodiči smo svoje ekipe pričakali že v nedeljo, nekateri so prišli zelo zgodaj,

drugi pozno v noč.

Po prihodu je sledila obvezna akreditacija tekmovalcev, s tem tudi prvi kontakti nas vodičev v tujih jezikih z ekipami.

Ekipe z vodiči, ki smo prišli od drugod, smo bivali v treh kočevskih šolah, dveh osnovnih in gimnaziji.

Uradni del se je začel s slavnostnim prižiganjem olimpijskega ognja na trgu in prihodom ekip na prizorišče v spremlstvu policijskega orkestra. Da bi spoznavanje lažje steklo, smo udeleženci pripravili stojnice s kratko predstavitvijo posamezne države.

Naslednje dni smo se posvetili treningom, spoznavanju novega okolja in vsemi potrebnimi pripravami na olimpijado,

ki se je odvijala v četrtek 21.7.

Prisotnost na takem dogodku je bil res enkrat. Ekipe so se za 2 minutni nastop pripravljale 2 leti, zato je bilo razočaranje tistih, ki niso uspeli po svojih pričakovanjih, še toliko večje. Po uradnem delu je sledila taborska olimpijada, ki je potekala v zabavnem duhu, z vodnimi igrami.

V petek je bilo vzdušje sproščeno, saj je bilo tekmovalje za nami, treningov ni bilo več, zato smo se odločili, da odpeljemo tekmovalce s kar 14. avtobusi na ogled Postojnske jame, popoldne pa so se države predstavile z narodnimi plesi. Sledilo je druženje in ples z ansamblom Čuki.

V soboto je bil uraden zaključek s podelitvijo pokalov zmagovalcem. Pri

Mladinci iz Rusije plešejo predstavitveni ples na staro rusko pesem KATYUSHA

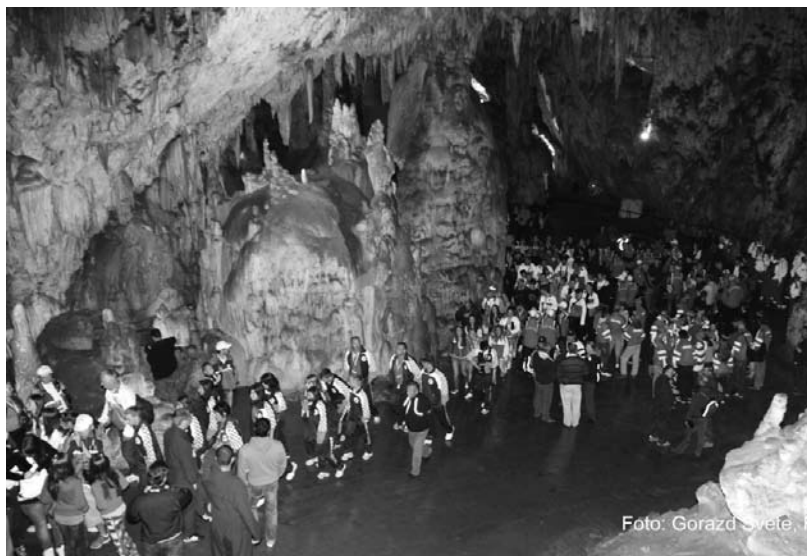

mladincih je zmagala ekipa iz Češke, pri mladinkah pa naše Slovenke, PGD Pameče – Troblje. Slovenski mladinci PGD Pameče- Troblje so le za nekaj stotink zgrešili prvo mesto.

Po podelitvi je sledil spust taborskih zastav in ugašanje ognja. S svojo prisotnostjo nas je počastila tudi obrambna ministrica Ljubica Jelušič in seveda Walter Edger, predsednik CTIF-a. Ves teden nam je bil v veliko pomoč gospod Jos Tholl, predsednik komisije za mladino CTIF.

Po dolgem nestrpnem pričakovanju ekip v nedeljo, je teden minil prehitro in tako smo se morali s težkim srcem posloviti od ekip in novih prijateljev iz vse Evrope. Obljubili smo si, da se zopet srečamo na naslednji olimpijadi.

Tako dobro do potankosti pripravljenega dogodka in domačnosti ter toliko nesebične pomoči občanov Kočevja, je v današnjem svetu samo še redkost, saj je celotno mesto dihala s to olimpijado. ♦

Obisk Postonske jame

Včlani se ali podaljšaj članstvo v Študentskem klubu Groš

Jana Roštan, UO Študentski klub Groš

Pričenja se novo šolsko leto 2011/2012 in kot vsako leto tudi tokrat včlanjujemo nove člane in podaljšujemo članstvo našim že obstoječim članom. Člani Študentskega kluba Groš postanete ali pa svoje članstvo podaljšate tako, da v **e-študentski servis** v Grosuplju prinesete svoje originalno dijaško ali študentsko **potrdilo o vpisu**. Potrdila o vpisu torej zbiramo vsak delovni dan v mesecu septembru, oktobru in novembru v e-študentskem servisu, na Kolodvorski cesti 3, v Grosuplju. Pričakujemo vas **vsak pon. od 8h do 16h, tor. od 8h do 16h, sre. od 8h do 17h, čet. od 8h. do 16h in pet. od 8h do 13h.**

Ob včlanitvi kot tudi ob podaljšanju članstva v Študentskem klubu Groš vam tudi tokrat podarjamo praktično darilce. Naj na tem mestu povemo še to, da je članstvo v klubu Groš brezplačno in popolnoma neobvezujoče.

Kaj se je dogajalo v preteklem študijskem letu?

Člani upravnega odbora kluba Groš organiziramo najrazličnejše projekte, ki so za člane kluba Groš zelo ugodni ali pa celo brezplačni. Pa poglejmo, katere projekte smo organizirali v študijskem letu 2010/2011.

Preteklo študijsko leto se je pričelo z odmevnim dogodkom, saj je v Pupi pub s svojim bandom za nas nastopila priljubljena pevka iz naših krajev, Nina Pušlar. Zimo smo vsi ljubitelji smučanja izkoristili za smučanje v Nassfeldu v Avstriji, zim-

ske mesece pa zaključili z »Groševim pustovanjem«. Nepozabno zabavo so popestrile tudi nagrade za najboljšo skupinsko masko, najboljšo moško masko in najboljšo žensko masko.

Na pustni torek in ob dnevu žena smo se člani upravnega odbora kluba Groš sprehodili po Grosuplju in vsem mimoidečim delili slastne krofe, gospe in gospodične pa smo razveseljevali tudi z vrtnicami in nageljčki. Ob materinskem dnevu smo vsem študentskim družinam, ki so se prijavile na naš razpis in je vsaj eden izmed staršev imel stalno prebivališče v občini Grosuplje, Ivančna Gorica ali Dobropolje, podarili praktične nagrade in darilne bone v vrednosti 100 EUR, ki so jih lahko porabili v eni izmed otroških trgovin.

Pomlad smo otvorili s ponovno zabavo v klubu Groš. Po pustovanju nam je le uspelo pregnati zimski mraz in v prostorih kluba je sledila nova zabava »Spring break opening«. V naslednjih mesecih

smo se vsi navdušenci kegljanja večkrat družili ob metanju kegljev, vsi, ki se radi igramo družabne igre in si zvečer ogledamo kakšen dober film na platnu pa nikakor nismo zamudili »Groševih družabnih sred«. Seveda si je bilo v Grošu možno postreči tudi z veliko dozo smeha, za katero sta poskrbeli uveljavljeni stand - up komičarki, Vanči Žorž in Ana Marija Mitić, tisti ki raje obiskujejo gledališke predstave pa so si lahko v Kulturnem domu Grosuplje brezplačno ogledali predstavi »Poslednji termina(l)tor« in »Čas za spermembob«.

Tudi letos smo ponovili lanskoletni zelo uspešen projekt »Z Grošem na spring break v Kanegro« in tako prvomajske praznike ponovno preživeli na Hrvaški obali. Kmalu po prvomajskih praznikih smo aktivno sodelovali na vsem dobro znanem študentskem dogodku »Škisova tržnica« in vse obiskovalce tržnice razveseljevali z Groševimi sadnimi kupami.

Nastopilo je poletje in odpravili smo se, nikamor drugam kot na celodnevni izlet v Portorož. Po napornem izpitnem obdobju je bila sprostitev na morju več kot dobrodošla. Za vse člane kluba Groš je bil avtobusni prevoz tja in nazaj organiziran kar brezplačno.

Za nami je pestro in uspešno leto. Pričenja se novo in upravci kluba Groš že pripravljamo naslednji Grošev zelo odmeven dogodek, o katerem boste izvedeli kmalu. Še naprej nas ne pozabite spremljati na naši spletni strani www.klub-gros.com, veseli pa bomo tudi vašega prijateljstva na Facebooku. ♦

Gobarski nasveti

LISIČKE: lisičke vedno ko jih shranjujemo v zmrzovalnik očiščene blanširamo, tako ne bodo grenkega okusa.

SIROVKE: porabimo vedno sveže ali jih konzerviramo v slanici ali kisu. Za zmrzovanje niso primerne.

Kulinarična vrednost gob

Glavna kulinarična vrednost gob je v njihovem okusu, gobe imajo vse mogoče dišave in okuse, po česnu, moki, lešnikih itd. Nekatere gobe uporabimo le kot začimbe druge kot samostojno jed.

Gob na splošno ne smemo uživati prepogosto ali v prevelikih količinah, saj so težko prebavljiva hrana in jih želodec ne more predelati po več ur ali celo ves dan. Težje prebavljive gobe so predvsem: lisičke, bisernica, vse grive, (parkeljčki) ježki, štorovke.

PU. Pogojno užitne gobe je potrebno pred pripravo prekuhati in vodo odliči, da iz njih odstranimo strupene in škodljive snovi, pri nekaterih vrstah pa neprijeten vonj. Najbolj znane pogojno užitne gobe: bisernica, lupinarji, štorovke, žametasti goban, olivna golobica, polstena mlečnica in še precejšnje število drugih vrst.

Nekatere gobe moramo pred uporabo olupiti ježke, prašnice, klobuk bisernice... Gobe, lahko uživamo tudi surove. Najboljši je (karželj, knežja mušnica ki je zaščiten), vse vrste kukmakov, navadna ledenka, zelenkasta golobica in nekatere vrste gobanov (jesenski, borov, poletni ...).

Priprava gobjih jedi

Gobe grobo očistimo že na rastišču v gozdu, temeljito pa doma pred pripravo. Zavržemo vse stare in črvice gobe, odrežemo črvice, plesnive in vodene dele, trde bete, olupimo klobuke (pri bisernici), postrgamo trosovnice npr. ježkov in olupimo npr. cele prašnice. Posebno dobro moramo očistiti gobe, ki vsebujejo veliko smeti in zemlje, npr. borovega gliivca, smrčke, hrčke ... Uporabimo torej le čvrste in zdrave gobe!

Ker gobe hitro propadajo, jih moramo obdelati čim prej, ker se bodo sicer pokvarile. S pripravo starih gob pa se lahko tudi zastropimo. Na splošno pa velja, da moramo hitro uporabiti mehke gobe. Trde gobe, kot so npr. vse vrste mladih gobanov, golobice, lisičke ... pa lahko shranimo v hladilnik, vendar ne več kot za dva dni. V hladilniku jih ne smemo shranjevati v plastičnih vrečkah ali zaprtih posodah, saj morajo imeti dovolj zraka, sicer začnejo plesniti in gniti. Ko vzamemo gobe iz hladilnika, jih ponovno dobro pregledamo, če se v njih že niso pojavili črvi in gniloba.

Če je le mogoče gob ne peremo, ampak jih dobro očistimo s krtačko ali grobo krpo. Če je potrebno, pa jih samo oplaknemo z vodo, nikoli pa jih ne namakamo v vodi, saj posrkajo preveč vode. Narežemo jih na poljubne kose ali pustimo cele, lahko jih zmeljemo, odvisno od recepta, po katerem jih pripravljamo.

Gobe pripravljamo na najrazličnejše načine: surove, kuhane, dušene, pečene in ocvrte. Večina gob je primernih za vse načine priprave, nekatere pa le za pečenje in cvrenje npr. sočna mlečnica in dežnikarica, surova pa navadna ledenka. Pripravljamo lahko vsako vrsto posebej, najboljše pa so gobje mešanice, ker dobimo z mešanjem nove okuse, ki jih posamezne vrste nimajo. Okusi različnih vrst gob se zelo dobro dopolnjujejo. Moramo pa paziti, da mešamo enako trde vrste gob, ki imajo enako dobo kuhanja ali pečenja, ali pa mehkejšje gobe dodajamo tršim kasneje, da bodo na ta način vse kuhane ob istem času.

Gobje jedi serviramo takoj po pripravi, saj je večina jedi, razen nekaterih solat iz gob, najboljših še prav toplih. Vsi ljubitelji bi si želeli uživati gobe čim bolj pogosto, vendar se ne priporoča prepogosto uživanja gobjih jedi, kakor tudi ne, da se preveč najemo le določenih vrst. Nepisano pravilo je, da naj se gobje jedi ne bi uživale več kot dvakrat tedensko, razen, če so gobe v majhnih količinah, le kot priloga drugim jedem. Večino pravilno nabranih gob je treba uporabiti najkasneje v 24 urah po skladiščenju na hladnem in zračnem prostoru, le nekatere zelo čvrste gobe pa lahko hranimo v hladilniku tudi 2 do 3 dni.

Če bomo pripravljali jedi iz zamrznjenih gob, le-teh nikoli ne odtalimo do konca, ampak uporabimo na pol odtaljene gobe.

Že pripravljene in zamrznjene gobje jedi (npr. panirane klobuke gob) pa ne odtajamo, ampak spečemo še zamrznjene (kot zamrznjen krompirček)

Društvo gobarjev »ŠTOROVKE« Šentrumar-Hočevje
prireja

6. RAZSTAVO GOB

dne 17. in 18. septembra 2011
v Štentovem kozolcu v Hočevju.

Otvoritev razstave je v soboto ob 10.00 uri.
Pokrovitelj je občina Dobrepolje;
otvoritvi bo sledil kratek kulturni program.

Gobarji društva bomo poskrbeli za raznovrstno hrano, pijačo in gobji golaž oba dneva razstave. V nedeljo gobarji pripravljamo mednarodno tekmovanje v kuhanju gobje enolončnice in najbolj izvirne oziroma domiselne gobje jedi, zato se nam ljubitelji gobjih jedi in kuharice pridružite. Tekmovanje v kuhanju se prične ob 11.00 uri, ob 14.00 uri sledi ocenjevanje strokovne komisije. Kuha se poljubno v kotličku ali loncu na samem prireditvenem prostoru na plinski gorilec pri gasilskem domu v Hočevju. Najbolj izvirno oziroma domiselno jed lahko prinesete na ocenjevanje od doma, ocenjevanje bo ob 14.30 uri. Prvi trije v vsaki skupini prejmejo pokale, vsak udeleženec kuhanja pa prejme spominsko darilo. Prijave sprejemamo na tel: 031 350 003 in na dan prireditve. Oba dneva prireditve smo pripravili tudi srečelov. Razstava bo odprta v soboto od 10.00 do 18.00 ure in v nedeljo od 8.00 do 18.00 ure

Vljudno vabljeni!

Društvo gobarjev »Štorovke« Šentrumar - Hočevje.

IZ DRUŠTVA UPKOJENCEV DOBREPOLJE

Ne bodi sam, pridruži se nam

Urca sedem je odbila, ko zbrani na videmskem postajališču že nestrpno pričakujemo prihod avtobusa iz Kompolj in Podgore. Šofer je tam pobral že prve izletnike. Zdenska vas, Cesta, Predstruge, Ponikve, Turjak in Lavrica so bile naslednje postaje. Odpeljali smo se na tradicionalni kopalni dan v Izolo. Kot vsa leta nazaj, je tudi letošnji kopalni dan nepozaben. Morska voda je še vedno slana, čudovito sončno vreme nam je bilo naklonjeno. Kdor je od doma odnesel samo malo barvne podlage, se je zvečer vrnil še malo bolj »pobarvan«. Čutim se dolžna, da se zahvalim ga. Mariji s Turjaka in g. Franciju Rošlju, sicer Dobrepoljcu, živi pa v Ljubljani, da se vsakokrat pridružita naši družbi. Nenazadnje pa za korajžo g. Francetu Nučiču, da pri njegovih 82 letih zaplava še kot kakšen mladenič.

V mesecu avgustu je praznovala 90 let svojega življenja ga. Milka Štefančič iz Zagorice, zadnja leta oskrbovanka doma starejših občanov v Grosuplju. Dan pred njenim rojstnim dnevom smo jo iz našega društva obiskali. Kot se za to priložnost spodobi, smo jo obdarili z lepo rožico in torto. Zraven pa seveda tudi zapeli: »Vse najboljše za vas, vse najboljše draga Milka, vam iz društva upokojencev žele.« Tudi Milkine očke so zažarele od veselja. Ob slovesu smo ji zaželeli še veliko let, in naj še dolgo vzdrži v Domu. Obljubili smo ji, da jo v decembru obišče tudi Miklavž.

Spoštovani naši člani! 10. septembra načrtujemo – ne čisto navaden izlet. To naj bi bila **vožnja z ladjo »Livada« po reki Ljubljanici**. Izlet naj bi trajal 5-6 ur. Vse se bo dogajalo na ladjici. Petje, veselje, smeh,... Tudi kosilo nam bodo postregli. Za dobro voljo bo poskrbel tudi »muskonter«. Če bo vreme ugodno, se bomo pred tem zapeljali tudi na ljubljanski grad, kjer bomo iz višine opazovali lepoto mesta. Vse to pa bomo doživeli, če bo dovolj prijav... Reke Ljubljanice se ne bojte, je zelo prijazna in mirna.

G. Franci obdan s samo lepoto

Namočena družba

Oster pogled in se najdemo vsi

Ga. Milka je bila našega obiska zelo vesela ... ga. Milka iskrene čestitke in veliko zdravja!

Piše: **Zdravko Marič**, dr.med.

Spustimo smehe iz kehe

Dragi prijatelji!

Moje ime je Christ Brown, po rodu sem Anglež, vendar sedaj živim v Prekmurju, kjer sem pred 8 leti kupil kmečko hišo. Ta je postala moj novi dom. Po poklicu sem cirkusant in sem do nedavnega nastopal v cirkusu 'Modri kodri'. Povedal vam bom nekaj iz svoje poklicne življenjske izkušnje, za začetek pa bi vam predstavil zadnji odstavek iz moje knjige 'Dnevnik klovna Browna'.

Petek, 30. julij 2009: Ob mojem štiri-stopetdesetem nastopu v vlogi cirkuškega klovna mi tik pred začetkom moje točke zazvoni telefon. Svoj izumetničen, napudran in namaskiran obraz obrnem navzdol proti aparatu, ki sem ga potegnil iz levega žepa: »MAMA DOM« piše na zaslonu in prav nejevoljno in grobo prekinem dohodni klic. V naslednjem trenutku zai-gra cirkuška godba in stari ravnatelj me pahne mimo zastora naravnost na oder pred tisoč glavo množico. Zaslepljen od svetlobe v diru spregledam tjujnja, ki je zapuščal prizorišče nastopa, se spotaknem ob njegov rep in padem direktno na roke in glavo. Zaslišim publiko, kako se privoščljivo zakrohota, v naslednjem trenutku pa zagledam telefon, ki mi je ob padcu padel iz žepa. Spet utripa zaslon in spet piše na njem »MAMA DOM«. Na prikriti način potegnem mobi k sebi, ga spretno ugasnem in pričnem s svojo utečeno, nič kolikokrat ponovljeno točko norčavosti in izvabljanja smeha. To zgleda nekako takole: najprej se vozim z enokolesnikom, pri tem vsaj trikrat padem, ker me nastopajoča mladina obmetava z vodnimi baloni. Nato me za nogo zagradi maskota dinozavra, ki me z gobcem dvigne na višino dveh metrov in spusti točno nad kupom zrelih paradižnikov. Ko se potem nerodno skobacam iz zdrizastega objema, me na koncu zadene in izpere curek vode iz cevi nastopajoče gasilske brigade Mokronog. S še nekaj različnimi skeči se moja točka zaključi in cirkuški ravnatelj me, zavedajoč se časovne stiske, spet grobo porine - tokat v nasprotno smer: iz prizorišča nastopa naravnost v

zakulisje. Ves premočen in drgetajoč se v ledeno hladni slačilnici spomnim na klic svoje matere tik pred nastopom. Z neko neobičajno tesnobo potegnem telefon, da bi poklical nazaj, a žal ugotovim, da je izpraznjen. Ah, brez veze, itak se moram čim prej preobleči. Nenavadno zamišljen in brez prave volje se spravim pod tuš, nato se oblečem v vsakdanja oblačila in nataknem očala. V tistem trenutku pa vstopi v garderobo ravnateljeva žena, me pogleda v oči in reče: »Klicala me je vaša mama, ker vas baje ni mogla dobiti po mobilu. Sporoča, če lahko nemudoma pridete domov, ker vam je umrl oče...«
Zatem počasi zapre vrata in me pusti samega v neprijetnem šoku, žalosti in razočaranju. Danes, ob mojem jubilejnim nastopu sem izgubil očeta. To ne more biti res...

To je bil dan, ki je pomembno vplival na moje življenje. Še isti dan sem odletel v moj rodni Clowntown, kamor sem prispele v trenutku največje pretresenosti in žalosti vseh sorodnikov, predvsem pa mame. Srečanje je bilo mučno, pogreb čez dva dni miren in spokojen, obiski sorodnikov pa v znamenju spominov na

SMEH JE POL ZDRAVJA

mojega očeta, ki nas je kot upokojeni krojač za cirkuške obleke nepričakovano zapustil zaradi srčnega napada. Že po nekaj dneh pa sem moral nazaj. Bližal se je namreč čas novih nastopov, cirkuška turneja po Dobrepolju. Pred tem pa še sveta birma v Bogojini, kjer so me moji prekmurski sosodje določili za birmanškega botra birmancu Vladeku. To je nekako še šlo, a za dobrepoljsko turnejo mi je zmanjkovalo energije in volje. »Kaj se dogaja z mano?« sem se spraševal, kar naenkrat se nisem več čutil sposobnega za delo. Smrt očeta me je psihično in fizično povsem izčrpala. Hkrati me je žrla misel, da sem se preselil daleč stran od rodnih krajev ter da sem tako ignoriral mamin klic, ko me je hotela obvestiti, kaj se je zgodilo z očetom. Namesto v službo sem odšel v ambulanto, kjer sem zaprosil za bolniško. Hkrati sem zaradi ugotovljene depresije dobil napotnico za psihiatra in zdravila. Po dveh tednih bolniške je bilo stanje še slabše. Dobil sem še dodatna zdravila, tako da sem žrl poleg tablet proti depresiji še tablete za želodec, hrbtenico in pritisk. Dobrepoljska turneja je šla po zlu, a ni mi bilo žal, saj me je ob misli na službo kar stisnilo v želodcu in niti malo si nisem želel nazaj med nasme-jano publiko ter odvratnega, pohlepnega cirkuškega ravnatelja. Na klice sodelavcev se sčasoma nisem več odzival, nisem hodil več ne k maši, ne s prijatelji na pijačo. Prenehal sem šivati gobeline in zbirati sličice 'Životinjsko carstvo', kar sta bila moja najljubša hobija. Prenehal sem z večmesečno prakso hoje po mivki iz Blatnega jezera, ki sem si jo vsak mesec sam pripeljal iz Madžarske in katero mi je priporočal zdravilec Župca za lajšanje platfusa. Skratka, postal sem depresivni klovna. Po nekajmesečni bolniški odsotnosti me je zdravnica dala na invalidsko komisijo. Bil je avgust in tisti dan je bil spet neke vrste prelomen v mojem življenju. Od takrat sem namreč začel pisati svojo drugo knjigo z naslovom 'Drugi dnevnik avanturista Christa'. Poglejmo, kaj sem napisal v prvem odstavku na začetku knjige:

Ponedeljek, 1. avgust 2010: Danes odhajam na invalidsko komisijo. Po večmesečni depresiji in splošnemu poslabšanju zdravja ugotavljam, da me je smrt očeta tako potolkla, da nisem več zmožen za delo. Ob uspešnem parkiranju pred stavbo komisije počasi in brezvoljno grem v drugo nadstropje, kjer naletim na prazno čakalnico in kmalu najdem vrata z napisom 'Senat št. I.', kamor sem name-

njen. Čez dve minuti se vrata odpro in hripav moški glas me povabi naprej. Ko vstopim, greva skupaj proti pisalni mizi na koncu sobe; jaz brez težav, gospod pa sključen, opirajoč se na bergle in počasi, izražajoč bolečino pri vsakem koraku. »Izvolite, sedite,« poreče, jaz pa odvrnem: »Hvala, gospod Senator!« »Ne, jaz nisem senator, jaz sem zdravnik... Senat se reče zgolj prostoru, kjer se obravnava ocena preostale delazmožnosti. Opišite mi vaše težave, prosim...« Na dolgo in široko začnem razlagati svoje težave vse od smrti očeta naprej. Med mojim pripovedovanjem presenečen opazim, kako v nekem trenutku zdravnik položi eno roko na prsni koš, z drugo pa vzame iz žepa rdečo pumpico, iz katere si dvakrat nekaj pošprica pod jezik. Z nekoliko manjšo zavzetostjo nadaljujem s svojo zgodbo, pri čemer nehote v nekem trenutku pomislím: »Ta je zgleđa srčni bolnik... Pa saj ta zdravnik je trikrat bolj bolan kot jaz, pa hodi v službo; jaz pa jamram, kako nič ne morem in hočem postati invalid.« Postalo me je sram in na mojo srečo zdravnik v naslednjem hipu obravnava zaključí, rekoč: »Saj bo kar dovolj, itak imamo vse izvide, tako da vam v roku 20 dni pošljemo naše izvedensko mnenje. Na svidenje, gospod Brown!« Potem se odpravim domov, ležem na kavč in v mislih o moji današnji izkušnji in o načrtih za prihodnost mirno zaspim do naslednjega jutra.

Sledili so dnevi spremenjenega načina razmišljanja. Zavedati sem se začel, da se več ne smem postavljati v vlogo nebogljenega pacienta, saj tako postajam podoben samolepilni vabi za muhe. Na njo se lima mrčes, name pa bolezni, tegobe, nesreče in življenjski problemi. Zavedati sem se začel, da sem zapadel v bolezensko žalost, iz katere si sam nisem znal ali mogel pomagati, čeprav sem po poklicu klovna, ki naj bi odganjal žalost in prinašal veselje. Zanimivo, saj res, tudi zdravnik na Senatu I. je bolan, čeprav je zdravnik. Torej tudi on sam sebi ni mogel pomagati, čeprav naj bi glede na poklic odganjal bolezen in prinašal zdravje. Spomnil sem se na besede pokojnega očeta, ki mi je takole govoril: »Veš, Christ, jaz sem krojač. Mnogim ljudem sem sešil obleko po meri. A če dobro pomisliš, je sam sebi ne morem sešiti, saj si ne morem vzeti mere. Nihče namreč ne more za šivanje hlač, suknjiča ali plašča izmeriti samega sebe. Tudi pri drugih stvareh je tako. Najtežje je pomagati sebi. Zato spoštuj in po svojih močeh pomagaj ljudem, ker jim lahko

bližnji pomaga bolj, kot si sami lahko pomagajo. Tudi zase nikoli ne veš, kdaj boš potreboval pomoč drugega človeka...«

Bil je ravno zadnji dan kmetijskega sejma v Gornji Radgoni in kar nekaj vaščanov se nas je odpravilo na ogled kmetijske mehanizacije in kmetijskih proizvodov. Da bi predstavili svojo prekmursko vasico, smo se vaščani odločili, da vsak od nas izletnikov vzame s sabo na sejem kakšen domač proizvod, kakšno specialiteto ali souvenir. Jaz sem izdelal majhne kipce iz bučk. Olupljene bučke sem oblikoval z majhnim nožkom in nastali so razne oblike palčkov, angelčkov in živalic, ki sem jih na koncu povoskal, da so obdržali obliko. Proizvode smo razstavljali in malo za šalo, malo zares tudi prodajali. Sredi prijetnega popoldneva vzbudi mojo pozornost nejevoljna mamica srednjih let, ki se krega nad svojimi tremi razigranimi otroki. Da bi jo malo razvedril, pristopim k njej in ji rečem: »Poglejte, gospa, bi mogoče kupili sebi in otrokom ročno izdelane figurice? Vam jih dam čisto poceni!« Gospa me osorno pogleda in reče: »A vi to meni bučke prodajate?« »Ne..., oziroma ja, saj so res izdelane iz bučk!« V tistem trenutku sva se z gospo še enkrat spogledala in se od srca nasmejala. Gospa je res kupila figurice in dan je bil lepši za vse.

Že naslednji dan sem se odločil, da bom ponovno zaživel v slogu svojega poslanstva: razvedriti ljudi. A tokrat ne bom v vlogi klovna, ki bo znal le za nekaj trenutkov nasmejati tako revne kot bogate, tako zdrave kot bolne in tako verne kot neverne. Vsi ti ljudje so po mojem cirkuškem nastopu že v naslednjem trenutku ostali isti: žalostni; pa tudi če so

bili bogati, zdravi in verni. Predstava s cirkuškim klovnom jih namreč osebnostno ni nič spremenila. Zato sem se odločil, da bom pomagal ljudem tako, da bodo našli veselje tudi sami v sebi, da bom ljudem pomagal najti vsakemu svojega klovna v sebi. Ko ga bo našel, ga bo lahko priklical iz srca, da ga spravi iz trenutkov žalosti v stanje veselja in radosti. Ustanovil sem podjetje FIND YOUR OWN HAPPY CLOWN (najdi v sebi veselega klovna) in z veliko zagnanostjo pomagal ljudem preusmerjati mračna in neperspektivna razmišljanja v iskanje notranjega veselja, tehnik samoosrečevanja in premagovanja obdobja žalosti, ki so posledica kake življenjske nesreče, včasih pa tudi brez pravega razloga. Žalostni dogodki so pač del našega življenja, tudi žalovanje je nekaj normalnega in potrebnega. A žalovanje, ki povzroča razpad tistega, ki žaluje, to je nesmiselno in škodljivo tudi za njegove bližnje. Takrat je treba zbuditi in aktivirati notranjega klovna, to pomeni preiti na aktivnosti, ki nas razvedrijo in poveselijo. Katere so te aktivnosti, poskušajte poiskati vsak sam pri sebi. V nasprotnem primeru vam je na razpolago družba FIND YOUR OWN HAPPY CLOWN. Ker s strankami večkrat ugotovim, da te aktivnosti velikokrat predstavljajo večje ali manjše avanture, so me znanci, ko me zagledajo, že začeli klicati: »Glejte avanturista Christa!« Pa še nekaj: lansko leto smo se na pobudo tamkajšnjega zdravnika povezali tudi s splošno ambulanto Dobrepolje. Tamkajšnji zdravnik je opravil na našem podjetju licenčni izpit, tako da se lahko v primeru potrebe po svetovanju v zvezi s premagovanjem žalosti, obrnete tudi na njihov naslov. ♦

Delovni čas ambulant

Delovni čas spl. ambulante na Vidmu

PONEDELJEK 7.00 do 15.00

TOREK 12.00 do 20.00

SREDA 12.00 do 17.00

ČETRTEK 12.00 do 17.00

PETEK 7.00 do 14.00

Delovni čas spl. ambulante v Strugah

SREDA 7.00 do 9.00

Delovni čas spl. ambulante v Zavodu Svete Terezije

SREDA 9.00 do 15.00

ČETRTEK 10.00 do 12.00

Čolnarjenje po Kolpi

V soboto, dne 9. 7. 2011, smo v Športnem Društvu Kompolje organizirali čolnarjenje po reki Kolpi. Kot domačin v Poljanski dolini ob Kolpi sem imel zadolžitev za vso organizacijo. Odziv je bil za prvič zelo velik, saj se nas je zbralo 40 sovaščanov in prijateljev.

Primož Štefanc, foto: **Gregor Klinc**

Zbor je bil ob 6.30 uri pred gasilnim domom v Kompoljah, od koder smo se odpravili z avtobusom našim dogodivščinam naproti. Vreme pa je bilo takšno, kot smo si ga lahko samo želeli.

Pot nas je vodila skozi Kočevje, do vasi Livold, kjer smo zavili v smeri proti Črnomlju in nadaljevali pot skozi Poljansko dolino ob Kolpi.

Prva postojanka je bila meni domača vas Predgrad, kjer smo se ustavili na jutranji kavici. Nato smo pot nadaljevali do vasi Dol, kjer smo imeli vse dogovorjeno za čolnarjenje. Čolni pa so nas že čakali v vasi Žaga v občini Fara. Ko smo prišli tja, smo se opremil, pripravili in odpluli po reki navzdol. Vozili smo se z

rafti in mini rafti. Reka je bila polna ljudi, ki so prišli tja uživati in se družiti. Vse skupaj je potekalo zelo sproščeno in zabavno. Veslali smo po zelo mirni reki, kjer nas je obdajala neokrnjena narava, veliko rib in drugih živali. Kljub temu, da je reka zelo mirna, so nekateri izgubili očala, se prevrnili s čolni in skrivili vesla. Med veslanjem smo si privoščili tudi počitke, kjer smo se okrepčali, odžejali in osvežili v reki Kolpi.

Po šestih urah veslanja pa smo bili na cilju v vasi Dol, kjer smo se še dodatno osvežili v Kolpi, osušili in odpeljali z avtobusom v vas Predgrad, kjer smo na piknik prostoru imeli vse pripravljeno za nadaljne naše druženje.

Tam nas je pričakal sveže pečen odojek in jagenjček, kar je značilnost Bele

Krajine, manjkala pa ni tudi dobro ohlajena pijača.

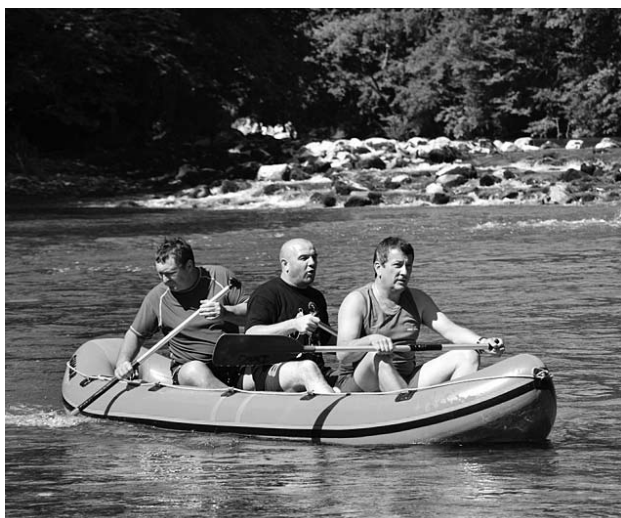
Druženje smo nadaljevali v zvokih harmonikarjev (Davida, Janeza, Toneta in mene) in bas kitarista (Jože - atek). Polni vtisov o veslanju, reki Kolpi, druženju in zabavi smo se okoli 23 ure odpravili z avtobusom nazaj proti domu.

Na poti proti domu smo se odločili, da bo zadeva postala tradicionalna in da jo bomo ponovili vsako leto.

Tako, da vas že sedaj povabim za leto 2012, da bi se udeležili v čim večjem številu in da bi odšli z vsaj dvema avtobusi.

Na internetni strani www.sd-kompolje.si pa si lahko ogledate fotografije iz čolnarjenja.

Zahvalil pa bi se vsem prisotnim za zaupanje organizacije. ♦

Vaški košarkarski turnir v Podpeči

Dne 30.7.2011 se je v Podpeči odvijal košarkarski turnir, ki je potekal pod okriljem ŠD Dobropolje. Po uvodnem pozdravu s strani neba (ploha) smo končno lahko pričeli z igranjem.

Damjan Strnad, foto: Dani Novak

Turnir v Podpeči ima dve posebnosti: ekipe sestavljajo člani iz iste vasi; metanje trojk se izvaja z dveh točk.

Na turnir se je prijavilo 5 ekip in sicer Štacion (Predstruge), Undercave (Podpeč), Češčeni in Vrbje (Cesta) ter Petkova Zlata (Videm).

Letos smo uvedli novost - metanje trojk za ženske. Nanj so se prijavile tri tekmovalke, v moški skupini pa se je prijavilo 20 tekmovalcev. Pokal za najstrelko je ostal v Podpeči, prejela pa ga je Jasmina Strnad. Konkurenca v moški skupini je bila močna, saj smo po prvem metanju imeli dva tekmovalca z enakim izkupičkom trojk (6). V drugem krogu se je zaslužene zmage veselil Matjaž Boštjančič - Svedro iz Ceste.

Žal nam tekmovanja zaradi slabega vremena ni uspelo pripeljati do konca. Odločili smo se, da bomo preostali tekmi zaključili drugače. Ekipe so se pomerile z metanjem na otroški koš ter z metanjem prostih metov in trojk. In nato se je izkazalo, kdo je najboljši ...

Zmaga je letos odšla na Cesto (ekipa Vrbje), drugo mesto so osvojili igralci Petkove Zlate (Videm), tretji pa so bili Undercave (Podpeč).

Po zaključenem igranju je sledila podelitev pokalov in praktičnih nagrad. Turnir se je ob dobri hrani in pijači zavlekel pozno v noč.

Ob koncu se zahvaljujem vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri organizaciji in izvedbi turnirja.

Tudi v bodoče vas lepo vabim v Podpeč! ♦

Futsal klub Dobropolje

VPIS 2011-2012

Sestanek pred pričetkom sezone v ponedeljek 5.9.2011 v modri dvorani v Jakličevem domu ob 19-uri.

Na sestanku bo možno dobiti vse odgovore na morebitna vprašanja, osebno spoznati trenerje in izvedeti vse informacije o dogajanju v klubu. Na sestanku bo potekal tudi vpis.

NOVOST

MALA ŠOLA FUTSALA

Možnost treniranja tudi za najmlajše dečke in deklice stare od 5 do 7 let. Spoznavanje osnov športa.

FUTSAL ZA DEKLETA

Možnost treniranja futsala tudi za dekleta.

PLAN TRENINGOV PO SKUPINAH

U7 - fantje in dekleta rojeni med leti 2006 in 2004

TRENINGI: TOREK IN ČETRTEK ob 15.00

U9 - fantje in dekleta rojeni leta 2003 in 2002

TRENINGI: TOREK ob 17.00 in PETEK ob 15.00

U11 - fantje rojeni leta 2001 in 2000

TRENINGI: ČETRTEK ob 17.00 in SOBOTA ob 13.30

U13 - fantje rojeni leta 2000, 1999 in 1998

TRENINGI: PONEDELJEK ob 17.00 in SREDA ob 16.30

U15 - fantje rojeni leta 1998, 1997 in 1996

TRENINGI: SREDA ob 18.00 in PETEK ob 16.30

U18 - fantje rojeni med leti 1995 in 1993

TRENINGI: SREDA ob 19.30 in PETEK ob 18.00

U14 DEKLETA - dekleta rojena med leti 2001 in 1997

TRENING: SOBOTA ob 15.00

V primeru, da igralec ali igralka odstopa po znanju od povprečja skupine ima klub oz. trener pravico, da ga prerazporedi v višjo ali nižjo vadbena skupino.

ZAČETEK TRENINGOV

V kategoriji do 15 in 18 let se bodo treningi pričeli že v ponedeljek 22.8.2011 na igrišču v Predstrugah ob 18-uri. Ostalim skupinam se bodo treningi pričeli v torek 6.9.2011 po predvidenih skupinah.

INFO:

WWW.FUTSALKLUB-DOBREPOLJE.COM

031-426-420 (Jure)

Fsk.dobropolje@gmail.com

KINO DOBREPOLJE

PETEK, 2. SEPTEMBER 2011

ob 18. uri

ameriško uspešnico - čarovniški film

HARRY POTTER IN SVETINJE SMRTI 2

KRATKA OZNAKA: V zadnjem poglavju nepozabne sage o prigradah mladih čarovnikov se Harry Potter s pomočjo zvestih prijateljev Rona in Hermione vrne na čarovniško šolo Bradavičarko, da bi našel in uničil preostale uročene artefakte zlobnega čarodeja Mrlakensteina. Toda končni spopad med dobrimi in slabimi magičnimi silami je neizogiben, v osupljivih bojih na življenje in smrt pa se dokončno razkrijejo vse skrivnosti, laži in resnice o Harryjevi preteklosti.

DOLŽINA 135minut. (CENE VSTOPNIC ZVIŠANE)

PETEK, 9. SEPTEMBER 11

OB 18. uri

ameriška uspešnica - animirani sinhro

AVTOMOBILI 2

KRATKA OZNAKA: Hitri dirkaški avto Strela se z najboljšim prijateljem, čudaškim vlečnim tovornjakom Dajzom, odpravi preko luže, da bi se udeležila mednarodnega tekmovanja najhitrejših avtomobilov. A njuno popotovanje zaplete mednarodna vohunska spletko, v katero se ujame nerodni Dajz. Razpet med vdanostjo prijatelju in željo po avanturah, se Dajz poda na osupljive cestne pregone preko Evrope in Japonske, kjer sreča številne agente, zločince in mednarodne dirkaške ase. DOLŽINA: 1h 32 MINUT.

Konjerejsko društvo Struge
organizira

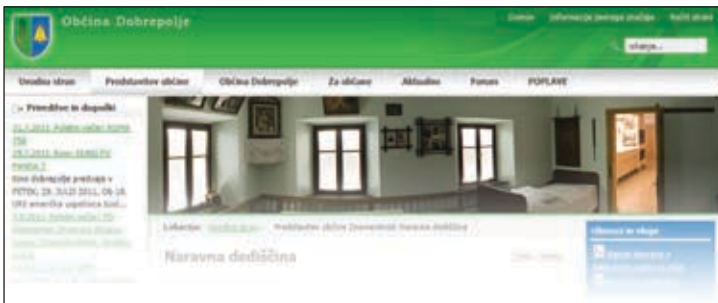
konjeniško tekmo

v soboto, 3. 9. 2011,
(s pričetkom ob 10h do 17h)

- Endurance (vztrajnostni tek 2x20km)
- Spretnostna ježa
- Snemanje struškega venčka

Po tekmi bo veselo druženje.

Vabljeni!

**Aktualne novice, dogodki,
prireditve in še več na spletnih
straneh občine Dobropolje**
<http://www.dobropolje.si/>

**STORITVE V KMETIJSTVU
BALIRANJE Z VARIABILNO
KOMORO**

Stanislav Jančar s.p., Kompolje
041 516 460

**nudim tudi
STORITVE Z GRADBENO
MEHANIZACIJO IN PREVOZ**

LotusArt

Krajina Vrtovi

NAČRTOVANJE UREJANJE VZDRŽEVANJE

LOTUS ART d.o.o.
Šentvid pri Stični 26a 1296 Šentvid pri Stični
Tel: 01 780 0066 Mob: 041 725 962
www.lotusart.si

CENTER USTNE HIGIENE

Zobozdravstvo, ustna higiena, parodontologija, protetika, estetsko zobozdravstvo.

ZDRAVLJENJE ZOB
IN BOLEZNI OBZOBNIH TKIV

Cikava 38 A, 1290 Grosuplje,
gsm: 051 797 797, t: 01 7865 424,
e: info@center-ustne-higiene.si

www.center-ustne-higiene.si

LONova posebna ponudba

Počitniški krediti

Privoščite si zasluženi dopust
z LONovimi počitniškimi krediti

- **ugodne** obrestne mere
- **hitra** in **enostavna** realizacija

Stanovanjski krediti

- **nizki** stroški odobritve
- **ugodne** obrestne mere
- **različne** oblike zavarovanj
- **daljše** ročnosti

Vabljeni v našo poslovalnico v Grosupljem.

Poslovna enota GROSUPLJE, Kolodvorska 3, T: 01 32 05 510

www.lon.si

HRANILNICA LON
Bančništvo na Ljubljanski Oseben Način

ŠD STRUGE obvešča
vse ljubiteljice aerobne vadbe,
da bomo v mesecu oktobru

**organizirali aerobiko
in zumbo aerobiko.**

Prijave za vadbo se zbira v
PIZZERIJU PRI PETRU na GSM: **031-660-062**
ali na telefon: **787-00-90** do 30. septembra.

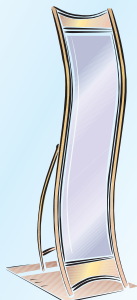
Vljudno vabljenje vse občanke. Športni pozdrav, ŠD STRUGE

STEKLARSTVO HREN

Peter Hren s.p., Gradež 14, 1311 Turjak, GSM: 031/356 668

Storitve:

- Brušenje stekla
- Fasetiranje stekla in ogledal
- Peskanje stekla
- Izdelava izolacijskega termopan stekla
- Kaljeno steklo
- Tuš kabine (po meri, s tesnili)
- Ogledala
- Kopelit steklo za delavnice
- Izdelava taljenega stekla z vzorci (fusing tehnika)
- Montaža vsega navedenega
- Ostale steklarske storitve
- Intervencija 24 ur na dan

PRIBA OKNA d.o.o.

VHODNA
in
NOTRANJA
VRATA

NOVO!

**ZA VAS SMO ODPRLI LASTNO PROIZVODNJO!
UGODNI OTVORITVENI POPUSTI!!!**

PRODAJNO RAZSTAVNI SALON

C. Ljubljanske brigade 23A, 1000 Ljubljana

gsm: **041/402 780, 041/449 334**, tel. **01/510 55 30**

fax: 01/510 55 31, e-mail: priba@amis.net, del. čas: pon - pet, 8h - 12h, 14h - 17h

